

Ηχώ της Λευκάδας

Απο το αιώνιό μου ταξίδι
φέρνω ετούτες τις Στροφές
ανάβρα αμάραντη του Λόγου
που στην άνοιξη του
παίζει με τα φύλλα του τον ουρανό!
Άγγελου Σικελιανού
(ΗΡΑΚΛΗΣ/ΛΥΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ)

ΕΤΟΣ 54ο
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ'

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ

ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 231

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, e-mail: s.lefkadion.ath@gmail.com

Μην κοιτάξεις πίσω σου,
ατέρμονη γραμμή
Οι προδομένοι σέρνονται
στην οδών
Με ποικίλες αλωσίδες ορατές
κι αόρατες
Πως να λησμονήσουν που
ξέφυγε τα όρια
κι έγιν' εφιάλτης το όνειρο.
Δέσπω Καρούσου

ΗΧΩ της ΛΕΥΚΑΔΑΣ 1971 - 2026:

Μισός αιώνας και πλέον στην υπηρεσία του λευκαδίτικου πολιτισμού και ανάδειξης της πνευματικής κληρονομιάς του Νησιού μας

Η συμπλήρωση 55 χρόνων από την πρώτη έκδοση της εφημερίδας μας, τον Γενάρη του 1971, αποτελεί μια κορυφαία στιγμή συλλογικής μνήμης και υπερηφάνειας. Από το 1971, η «Ηχώ της Λευκάδας» αποτελεί το έντυπο μετερίζι του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», κρατώντας άσβεστη τη φλόγα της αγάπης για το νησί μας στην πρωτεύουσα.

Στο πέρασμα του χρόνου, οι κοινωνίες αλλάζουν, οι τεχνολογίες μεταβάλλονται και οι άνθρωποι μετακινούνται. Υπάρχουν όμως κάποιες σταθερές που αρνούνται να υποκύψουν στη λήθη, κρατώντας τις ρίζες μας βαθιές και ζωντανές. Για την κοινότητα των Λευκαδιτών της Αθήνας, αυτή η σταθερά έχει όνομα, σχήμα και άρωμα τυπογραφικού μελανιού: είναι η «Ηχώ της Λευκάδας», που φέτος συ-

μπληρώνει 55 χρόνια περήφανης και αδιάλειπτης έκδοσης.

Όταν το 1971 το τότε Διοικητικό Συμβούλιο, με Προέδρο τον Αντώνη Τζεβελέκη προχώρησε στην έκδοση του πρώτου φύλλου, ο στόχος ήταν σαφής αλλά απαιτητικός: να δημιουργηθεί μια γέφυρα επικοινωνίας ανάμεσα στους ξενιτεμένους Λευκαδίτες της Αττικής και την αγαπημένη τους γενέτειρα. Σήμερα, κοιτάζοντας πίσω σε αυτή την πλούσια διαδρομή, συνειδητοποιούμε ότι η «Ηχώ» πέτυχε κάτι πολύ μεγαλύτερο. Έγινε ο καθρέφτης της ταυτότητάς μας και ένα ζωντανό αρχείο της σύγχρονης ιστορίας μας.

Το μεγαλύτερο παράσημο στην ιστορία της εφημερίδας μας είναι οι άνθρωποι που την πλαισίωσαν. Στις σελίδες της έχουν φιλοξενηθεί άρθρα όλου του πνευματικού, επιστημονικού και καλλιτεχνικού κόσμου της Λευκάδας.

Ανθρωποι των γραμμάτων, ποιητές, ιστορικοί, ερευνητές και καλλιτέχνες κατέθεσαν εδώ το απόσταγμα της σκέψης και της δημιουργίας τους. Η «Ηχώ» δεν υπήρξε ποτέ ένα απλό δελτίο ειδήσεων· υπήρξε —και παραμένει— ένα έγκριτο βήμα πολιτισμού, ένας χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και ανάδειξης της απαράμιλλης πνευματικής κληρονομιάς του νησιού των ποιητών.

Από τα ιστορικά αφιερώματα και τις λογοτεχνικές αναλύ-

σεις, μέχρι την καταγραφή των δράσεων του Συλλόγου μας και τα κοινωνικά νέα της παροικίας, η εφημερίδα κράτησε την κοινότητά μας ενωμένη. Έγινε το μέσο με το οποίο οι παλαιότεροι θυμούνται και οι νεότεροι μαθαίνουν.

Σε πείσμα των καιρών που θέλουν την έντυπη ενημέρωση να υποχωρεί, η «Ηχώ της Λευκάδας» συνεχίζει το ταξίδι της. Αυτό το οφείλουμε στην εθελοντική προσφορά, το μεράκι και την ανιδιοτελή αγάπη των διοικήσεων του

Συλλόγου, των μελών, αλλά πάνω από όλα των ίδιων των συμπατριωτών μας που τη στηρίζουν συγκινητικά.

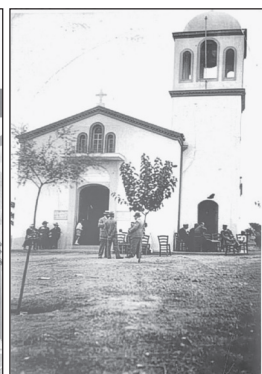
Με το βλέμμα στραμμένο στα επόμενα φύλλα και στις επόμενες δεκαετίες, υποσχόμαστε η «Ηχώ» να παραμείνει αυτό που πάντα ήταν: η καθαρή, δυνατή και αυθεντική φωνή της Λευκάδας στην Αθήνα.

Χρόνια πολλά στην εφημερίδα μας, χρόνια πολλά σε όλους εσάς που την κρατάτε ζωντανή!

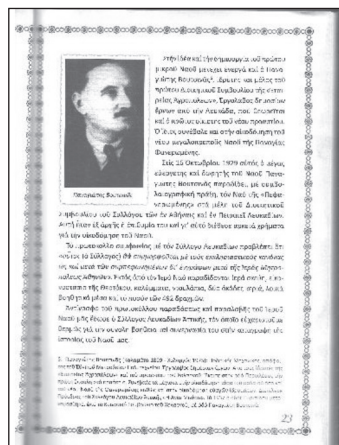
Άλμπουμ για τα 100 Χρόνια της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού

Από τον Ιερό Ναό της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργου, λάβαμε το καλαίσθητο άλμπουμ, που ο Ιερός Ναός εξέδωσε με αφορμή την συμπλήρωση 100 χρόνων από την ίδρυση του.

Η συνδρομή του Συλλόγου μας στην Ιστορία του Ιερού Ναού της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού και η εκτεταμένη αναφορά σε αυτό, όσον αφορά στην καθοριστική συμβολή του Ιστορικού Συλλόγου μας στη δημιουργία του πρώτου Ιερού Ναού, αποτυπώνεται μέσα από το Άλμπουμ «100 χρόνια Φανερωμένη».

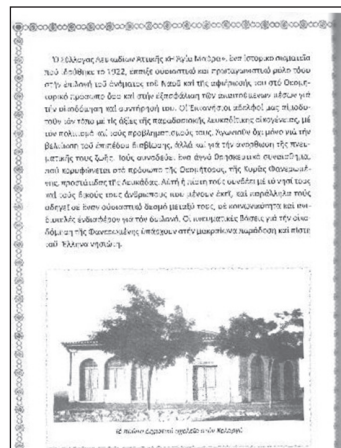
Σελίδα 23 Άλμπουμ: Η ιδέα και η δημιουργία του πρώτου μικρού Ναού

«Στήν ιδέα και την δημιουργία του πρώτου μικρού Ναού μετέχει ενεργά και ο Παναγιώτης Βουτσινός, ιδρυτής και μέλος του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου της «Εταιρείας Αγροπόλεων», Εργολάβος δημοσίων έργων από την Λευκάδα, που θεωρείται και

ο πρώτος οίκιστής του νέου προαστίου. Ο ίδιος συνέβαλε και στην οικοδόμηση του νέου μεγαλοπρεπούς Ναού της Παναγίας Φανερωμένης.

Στις 16 Οκτωβρίου 1929 αυτός ο μέγας ευεργέτης και δωρητής του Ναού Παναγιώτης Βουτσινός παραδίδει, με συμβολαιογραφική πράξη, τόν Ναό της «Πεφανερωμένης» στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου τών έν Αθήναις και έν Πειραιεί Λευκαδίων. Αύτή ήταν έξ άρχης ή έπιθυμία του καί γι' αυτό διέθεσε αρκετά χρήματα γιά τήν οικοδόμηση του Ναού. Τό πρωτόκολλο συμφωνίας μέ τόν Σύλλογο Λευκαδίων προβλέπει ότι «ούτος (ό Σύλλογος) θά συμμορφούται μέ τούς έκκλησιαστικούς κανόνες ως καί μετά τών συμπεφωνημένων δι' έγγραφων μετά τής Ιεράς Μητροπόλεως Αθηνών». Έκτός από τόν Ιερό Ναό παραδίδονται ιερά σκεύη, είκονοστάσι τής Θεοτόκου, καλύμματα, ντουλάπια, δύο όκάδες κεριά, λοιπά βοηθητικά μέσα καί τό ποσόν τών 492 δραχμών. Αντίγραφο του πρωτοκόλλου παραδόσεως καί παραλαβής του Ιερού Ναού μάς έδωσε ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής, τόν όποιο ευχαριστούμε θερμώς γιά τήν σύνολη βοήθεια καί συνεργασία του στήν καταγραφή τής ιστορίας του Ναού μας.

Επετειακή εκδήλωση

για τα 55 χρόνια κυκλοφορίας της εφημερίδας «Ηχώ της Λευκάδας»

Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» σας προσκαλεί στη μεγάλη επετειακή εκδήλωση για τα 55 χρόνια της εφημερίδας μας.

Γιορτάζουμε μαζί το κοινό μας ταξίδι!

Την **Κυριακή 22 Νοεμβρίου 2026** και ώρα **18:00** στην Αθήνα.

Στοιχεία Εκδήλωσης

- Χώρος:** Αίθουσα της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
- Διεύθυνση:** Ακαδημίας & Γενναδίου 8, Αθήνα (7ος όροφος)
- Ημερομηνία & Ώρα:** Κυριακή 22/11/2026 στις 18:00

Πρόγραμμα Εκδήλωσης

Η εκδήλωση περιλαμβάνει:

• Ομιλίες

Ηχώ της Λευκάδας 1971-2026: Η Κοινωνική και η Τοπική Ιστορία μέσα από τις σελίδες της. **Θανάσης Καλαφάτης**, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς.

«Λέξεις με πατρίδα 55 χρόνια η Ηχώ της Λευκάδας, ζωτικός βίο-τοπος ποίησης και πολιτισμού», **Παρασκευή Κοψιδά-Βρεττού**, Διδάκτωρ Κοινωνικής Λαογραφίας, Συγγραφέας, Προέδρος ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

• Προβολή οπτικοακουστικού υλικού.

• **Καλλιτεχνικό πρόγραμμα** από την Ελένη Φουρλάνου και την Χορωδία του Συλλόγου μας, υπό την διεύθυνση του νέου μάεστρου μας κ. Κων/νου Βουρλή.

Λευκάς η κήσος των ποιητών

Βουβή πλανιέται μια ψυχή
στους κόσμους πόχει πνίξει το σκοτάδι
Κι οι άνθρωποι εδώ γυρνούν μυσταγωγοί....

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,

Γενικός Γραμματέας Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Σπύρος Δ. Φέτσος

Σαυτό το φύλλο, θα πάρουμε τον ανηφορικό δρόμο στο κέντρο του νησιού, κάνοντας πρώ-τη στάση στο Π΄νακοχώρι, για ν΄ ανταμώσουμε τη γραφή του Θεόδωρου Σ. Γεωργάκη, μέσ΄ απ΄το δικό του αδοιπορικό πόνημα "Τα που θυμάμαι μολογώ". Ανασασμοί μιας άλλης εποχής που ΄χει φύγει ανε-πιστρεσί. Χρώματα κι αξίες που σημάδεψαν ξέχωρα όσους τα΄ζησαν.Χρόνια που δωκαν άλλη διάσταση στις μνήμες. Αντλούμε δυο χαρακτηριστικούς βιωματικούς ποιητικούς πίνακες και σεργιανούμε αγόγγιστα(ίσως) αναπολώντας.

ΣΤΟΥΣ ΒΟΛΤΟΥΣ

Στων Θεών τη στέγη! Μέσα στην πανδαισία του ζωοδότη ήλιου και της λαξευμένης πέτρας! Ένα τοπίο σφραγίζει αμόλευτο τις δίνες του χρόνου! Προστάτες τα νέφη, ευλαβικά, διαβατάρικα ερυθρωμένα απ΄ το φέγγος! Αγγίζουνε θωπευτικά τα χορταριασμένα αλώνια! Βιγλάτορες στα χρόνια...Έντυσαν μ΄ αλέγρες αντρίκιες Ανάσες τη γη του Διόνυσου, της Δήμητρας, του Βάκχου! Άσπιλοι και αμόλυντοι απ΄τα φρυάγματα του χρόνου! Θυμητάρια μιας Παντάνασσας ζωής...Έφτανε φουριόζα, μ΄ αίμα της να ποτίσει την τραχιά κι άγονη γη σας...
Να καρπίσει του ιδρώτα σταλίδες...
Τ΄ Αι Δονάτου πέτρινοι Βόλτοι!
Σηκώνετ΄ ο ήλιος! Στη διαδρομή του, με τις κορφές της Ελάτης παιχνιδίζει! Τις λαμπάδες γκοσμένους... Χόβολες κάρπισε η άσπιλη γη σας! Το δειλινό μυρώνει τ΄ασκηταριού η καμπάνα...Σ΄ αναπαμό συνάζει τα περιστέρια του μόχθου! Σταυροκοπιέται, ναυταώνεται η ψυχή στο Κατευθυνθήτω η Προσευχή μου! Ο Μαΐστρος του Ιονίου θυμωμένος, στο λιθανώφλι σας φτάνει! Ζωήζει, μεστώνει, τα χρυσά σας αλώνια! Τρέχουν οι μνήμες, αραβανιάρικα άτια... Το καρπολόι ν΄ αδράξουν, απ΄ του ξωμάχου τα χέρια-μαχαίρια...Ν΄ αρχίσουν το λίνχισμα... Υμνωδία στη γη σας να μοιάζει...Το τίμιο στάρι να σταθεί στηθοπλάστης...
Τ΄ Αιδονάτου αιμάτινοι Βόλτοι!
Υψώνεται δωρική η θωριά σας! Σπαθί κοφτερό στα ζωηφόρα μελτέμια! Αίμα...Ξεκίνησε....Στις φλέβες σας ζωή ρυακίζει! Ντυμένη η άνοιξη χλοήσματα,ανάσες! Μεριάζει του χειμώνα την πάγρα! Τις ομίχλες σηκώνει, πανώριο να σταθούνε οι σπλώνοι! Φωλιές χρυσομάνες στις κορφές τους να πλέξουν.Το Καλάμι του κούκου τα χωράφια μωβίζει! Ο ασφελαχτός, η ασφάκα, τις πλαγιές κιτρινίζουν! Μίγμα λαύρο στου Θεριστή τα πιστρόφια! Κιτρινοπέλαγο!Τα γεννήματα λάμπουν! Κεχηριπαρένια χερόβολα στέκουν ...Μάρτυρες στους βρυχηθμούς τ΄Αλωνάρη! Έτοιμα...
Συφάμελα τις ψυχές να ματώσουν...
Τ ΄ Αιδονάτου αιώνιοι Βόλτοι!

Λιοπερίλαμpra κινάτε στον χρόνο....Αιώνια σύμβολα Της χοϊκής μας ουσίας...Αρμαθιασμένοι! Πακτωμένοι στη γη σας! Λιονταρόθρεφτα εικονίσματα πέτρας... Αντιλαείτε φωνές, μυρώτρες, αντρίκες! Μελωδικά Γυναικεία τραγούδια! Παιδιάστικα χωρατά και σκλημήδια! Των προγιαστών τη θεία σοφία! Τον πόνο του μόχθου στους αρμούς σας φυλάτε...Διαθήκη σ΄ αυτούς που θα έρθουν! Ορτοί να σταθείτε στις ανέμες του χρόνου! Η μοίρα σας προίκισε της φύσης ξαφνιάσματα ...Οι μνήμες κρυστάλλωσαν Κρατάτε ευαγγέλια! Σηματωροί! Δαφνώνες της λύτρωσης στις ψυχές να σκορπάτε....

(Απ΄ την Ποιητική Συλλογή με τίτλο ΑΡΜΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΟΥ)

ΣΠ(Υ)ΡΟΔΙΑΛΕΧΤΡΕΣ

Χρόνους ατέλειωτους, καρφωμένα τα μάτια στις άγιες εικόνες! Χάραξαν τον σταυρό της ζωής...Στους κόρφους μας μέσα σμίλεψαν αδαμάντινες μνήμες... σκυφτές!Προσκυνάτε τη γη σας....Τσιτωμένο κατσούλι στην πλάτη ρηγμένο...Κότολο ογρό...Στου χειμώνα την πάγρα...Στα ρυάκια του μόχθου...Στις ρονιές της ελπίδας!Δήμητρα,Μάνα1 Μητέρα! Ο αντάρτης ντορβάς στη μέση πλεγμένος...Αισθήτα Κυρίας... Τον καρπό να φωλιάζει...Μεσσίες γεννά1 Σκυφτές1 Τον βοριά ψηφάτε...Οι ριπές του σουράβλι...Γλυκά μελωδίζουν...Στο καθήκον στον όργο! αγκάθια και ρούσκλα στην απαλάμη να λιώνουν... Ο καλογιάννος σιμά σας λιανοτράγουδο αρχίζει1 διαλαλητής και ντελάλης μιας αλέγρας ζωής1Πιο και τα μαρτίνια παραστάτες κι αγγέλοι...Λιτή βιωτή... Σκυφτές!Ιεουργείτε στις γης σας τα ρείθρα, Ιέρειες λαύρες...Ποδήρη χιτώνα...Σ ΄Αγια Τράπεζα επάνω να σταθεί το ανάμα!Γαντζωμένα τα νύχια, στην πέτρα, στο χώμα...Σημάδια των ήλων, της λαύρας σας μοίρας... Αυτής που προστάει, με τη γης ματωμένες...Αυτής που χυμάει ζωή να ποτάξει...Την επαίρνουν τα γένη1 Γροθιές υψωμένες! Σπυριά να συνάξετε της ελιάς τ΄α αργιολόγια! Σπροδιαλέχτρες και μάνες,λιομαζώχτρες, καρπίστρες! Τις πλεξούδες της ζήσης διάδημα θείο1 Φωτοστέφανο λαύρο! Στο κεφάλι του Δία, Αθηνάδες Παλλάδες...Με σοφία και γνώση ρυμουλκείτε ιδρώτες...Όσα η γη σας προικίζει καλούδια. Σπερνά κερασμένα στηςκαρδιάς μας τον οίστρο1 Όσες ο ήλιος σας έπλασε ανάσες, στις αυλές τις σκορπάτε...Πυρσούς να ντυθούνε της γενιάς σας οι ήλιοι! ναυλοχείτε...Λιμανιάσατε τώρα, σ΄ αναπαμένους αιώνες... Στ΄ αγροτόπια της γης σας τα λιοκάντηλα καίνε... Αιώνιο λάδι....Σκυφτές, σαν το συνάξατε στον τυραγνισμένο σας βίο...

Επόμενη στάση στην Καρυά, για μια αναφορά μνήμης, στον Θεόδωρο-Ράκης Πετούση.Η ποιητική του γραφίδα, πέλεκης κι αδρή σαν βαρτζαμίσο κρασί.

Η ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ

Η συγγένεια στον κόσμο Μοιάζει χαρτονομισμάτων μάτσο, Που όταν έχουν κάποια αξία Ο καθένας το κρατεί... Μόλις όμως τήνε χάσουν Με κλωτσά ή μ ΄ ένα μπάτσο Φθάνει στην απελπισία Να πετάει και να πατεί...

Μέτρον πρωτότυπον ομηρικών 18σύλλαβον

Ώ! Όστριόλαμπε φόντε, και θελόφωτες λάμπες της χώρας
Μια φυκιοθάλασση σμπούνια βρωμερή τρωγοπέτριδα ψώρας..!
Αυλακογέννητη τσούπα Πειραιώτικης ράτσας χαμίνι, Ώ! παπαλίνα Λευκάδας των ψαρόμυαλων ζούρλιας καμίνι,
Των προφητών σταυρωτήρι και σοφών...Λυκοούρλιαστε τόπε,
Των αισθημάτων φιλίας προδόται, καθώς, κι άλλος σας τόπε,

Βρέ! φιλοσερβιρισμένες Νεραίδες κοκώνες....με χάρι Αφελοχειλοπλασμένες, γλυκολάλες με χάιδο καμάρι...! Σείς καμπουρόπλαστοι γέροι κι ειρωνεύτρες φαφούτες κυράδες
Βρώμιοι της χώρας Μπρανέλλοι, που μασάτε των ξένων παράδες΄
Σείς φιλοπρόδοι νέοι...του Πανθέου και Λέσχης ορ-χίστρα
Μια τσοπανίσια φλογέρα των μωρών μπιχλιμπίδι σο-λίστρα...
όλοι θελόφωτες λάμπες που θαμπόστρατη θάστε μαλ-λίνα
Πάντα στην τρέλα θα ζείτε...βρωμερή του νησιού πα-παλίνα...

Στεκόμαστε στα Πλατύστομα, για ν΄ ακουρμαστούμε στοχαστικά ποιήματα του Αλέκου Φίλιππα, που πα-ράλληλα με την καλλιέργεια της γης των προγόνων του,καλλιέργησε τις ανυσηχίες του νού του.

ΛΕΥΚΑΔΑ

Ένα μύνημα νόστου στην Ιόνια θάλασσα να, αυτό είσαι πατρίδα μου, Κι ακόμα είσαι η μήτρα του πολύπαθου Οδυσσέα είσαι το γαλάζιο πήδημα της Σαπφώς, είσαι το πράσινο θρόισμα των Αμπελώνω σου, είσαι,και τι δεν είσαι πατρίδα μου. Είσαι το λυρικό μονοπ ΄τι του Πουνέντε....

ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Ο ήλιος καβουρδίζει το γήινο όστρακο και η μαβιά θάλασσα καίγεται κι ανασηκώνεται άυλος φόντος,μελλούμενη άγουρη βροχή. Οι νεκροί περιμένουν ένα ποτήρι παγωμένο νερό...

ΕΡΩΤΙΚΟ

Δεν έχω φτερά να εκληδενίσω την απόσταση που χάος αποσσπέλαστο απλώνει ανάμεσά μας. Όσο κι αν περιμένεις τα πλοία δεν έρχονται όσο κι ανα περιμένεις τα τραίνα δεν ξεκινάνε. Πίστεψε όμως πως φτερουγίζει ένα ξεκίνημα και μη απομακρύνεσαι απ΄την κλειστή πύλη της προ-σμονής που πίσω της στροβιλίζονται οι δρόμοι μιας επιστροφής... Νοιώθω μέσα στις φλέβες μου ζεστό τ΄ αγνό σου αίμα και πάντα συλλογίζομαι και διπλολογαριάζω τραγουδιστής σου να σταθώ, δικό σ΄εγώ΄μαι θρέμμα και στο δικό σ΄ αλάφισασμα μαζι κι εγώ αλαφιάζω.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Μόνος,κατάμονος ο δρόμος μέσα στην ομίχλη σαν το παιδί που έσαζε τη μάνα του. Κι όμως είναι μεστός απ΄την ανάμνηση των πελμάτων που διασταυρώνονται στις Γεωμετρικές του διαστάσεις.

Δόσεις αλήθειας

- Η ειλικρίνεια είναι η καλύτερα πολιτική Ουίνστων Τσώρτσιλ
- Πράττε μεγάλα μη υμισχνούμενος μεγάλα. Πυθαγόρας
- Γύφτος παπάς δεν γίνεται, κι αν γίνει δεν βλογάει Ελληνική παροιμία
- Ού μόνον αρχή άνδρα δείκνυσιν αλλά και αρχήν ανήρ Επαμεινώνδας
- Αρχόντου χάδια, αγκίστρια Ελληνική παριμοία
- Σπάνια ταιριάζουν μεγάλα λόγια με μεγάλες πράξεις. Αγγλική παριμοία

Σκέψεις για το λιμάνι του Περιγιαλίου

της Φωτεινής Θειακού

Οικονομολόγος, MBA, MHA, MSc, PhD

Ένα χωριό της Λευκάδας με μόλις (316) μόνιμους κατοίκους τον χειμώνα προσπαθεί να διατηρήσει το βασικότερο τοπόσημό του από την ανεξέλεγκτη τουριστική ανάπτυξη. Εάν νομίζετε ότι το παρακάτω άρθρο περιορίζεται σε ένα νησί, παρακαλώ, διαβάστέ το μέχρι τέλους.

Το Περιγιάλι δεν είναι ένας τουριστικός προορισμός της Λευκάδας. Είναι, πιο σημαντικά, ένας αγαπημένος τόπος που οι άνθρωποι πάντα επιστρέφουν.

Το χωριό αυτό είναι η κοινωνικοοικονομική συνέχεια των ορεινών Πλατυστόμων μέρος που είναι γνωστό για το μοναδικής ομορφιάς μοναστήρι του με την ονομασία Κόκκινη Εκκλησιά, χτισμένο το 1478.

Στο Περιγιάλι, το πιο γνωστό τοπόσημο δεν είναι άλλο από το γραφικό λιμάνι του. Εκεί, βρίσκουν καταφύγιο, κυρίως, αλιευτικά βαρκάκια και μικρά ιστιοφόρα.

Αφορμή του παρόντος κειμένου είναι ένα άρθρο που διάβασα στο Lefkada News το Σάββατο 29.08.26 αναφορικά με την προσπάθεια που πραγματοποιούν οι κάτοικοι του χωριού αυτού να διασώσουν τα χαρακτηριστικά του λιμανιού τους από την-χωρίς σχέδιο- ανάπτυξη.

Πιο συγκεκριμένα, και ενώ για πολλές δεκαετίες αυτό το σημείο διαθέτει ελεγχόμενη πρόσβαση -με κιγκλιδώματα που υπάρχουν- αυτά, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση, αφαιρέθηκαν με αποτέλεσμα εκεί που ήταν χώρος περιπάτου για κατοίκους και επισκέπτες να τείνει να μετατραπεί σε χώρο μαζικής στάθμευσης αυτοκινήτων.

Όλα τα παραπάνω έρχονται σε μια περίοδο που ο πλακόστρωτος χώρος του λιμανιού είχε αρχίσει να διαμορφώνεται προκειμένου να είναι ακόμα πιο ασφαλές και φιλικό για κατοίκους και επισκέπτες να κάνουν την βόλτα τους εκεί

απολαμβάνοντας την ησυχία και την θέα που προσφέρει αυτό το σημείο.

Για όσους θεωρούμε ότι η κυριότερη κληρονομιά είναι οι μνήμες και ο σεβασμός σε όσους πέρασαν και όσους θα έρθουν μία τέτοια εξέλιξη είναι, τουλάχιστον, ανησυχητική.

«Δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να γυρνάς σε ένα μέρος που παραμένει αμετάβλητο και να διαπιστώνεις τους τρόπους που εσύ, ως προσωπικότητα, έχεις μεταβληθεί» έγραφε (σε ελεύθερη μετάφραση)ο Nelson Mandela στην αυτοβιογραφία του “Long Walk to Freedom”

Συνεπώς, πιστεύω πως κάθε τόπος οφείλει να εντάσσει την ιστορική του μνήμη μέσα στα σχέδια ανάπτυξής του. Στη Λευκάδα, όπως και σε όλη την Ελλάδα, υπάρχουν εξαιρετικοί πολιτιστικοί σύλλογοι που επιδιώκουν να διατηρήσουν από γενιά σε γενιά ήθη, έθιμα και σημεία μνήμης πριν αυτά ξεθωριάσουν. Θα ήταν σημαντικό να ακουστούν και να ενταχθούν στα όποια σχέδια τα όσα έχουν να πουν.

Κλείνοντας μια σκέψη-πρόταση:

Η ανάπλαση του λιμανιού του Περιγιαλίου να συνδεθεί με την ιστορική μνήμη αυτού του χωριού και κατ'έπέκταση του νησιού και να δώσει κάθε τοπική οικογένεια μία φωτογραφία των ναυτικών της που εκκίνησαν τα όνειρά τους από αυτό το λιμάνι.

Έπειτα αυτές να τοποθετηθούν στο λιμάνι ως τιμή στους ανθρώπους που οδήγησαν στην πρόοδο αυτού του χωριού.

Έτσι, κάθε επίσκεψη θα δίνει την δυνατότητα σε εμάς να «ξαναβαφτιζόμαστε» στις τρυφερές και ουσιαστικές συνθήκες του παρελθόντος και στους επισκέπτες την αίσθηση ότι τίποτα δεν πάει χαμένο όταν το έχεις πονέσει αληθινά.”

Δελτίο Τύπου

Στον όμορφο και φιλόξενο προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού της Αγίας Αναστασίας Τσουκαλάδων, παρουσιάστηκε το βράδυ της Παρασκευής 21 Αυγούστου 2026 η νέα ποιητική

λίες των φιλολόγων Αγγελικής Κόγκα και Τάσου Ροντογιάννη που παρουσίασαν τη συλλογή, απαγγελίες από τους Αγγελική Κόγκα, Αλίκη Λαγκαδιανού, φωτογράφο, καλλιτέχνη, που

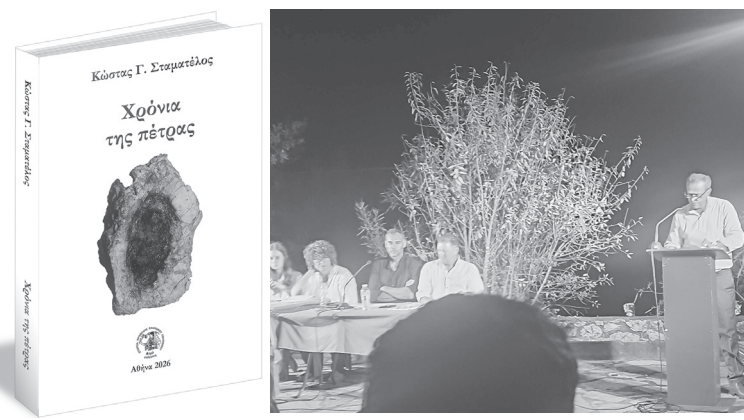
σης, ήταν ο Νίκος Σταματέλος, σκηνοθέτης & συγγραφέας, ο οποίος απήγγειλε και ποιήματα.

Η βραδιά διανθίστηκε με ταιριαστά μουσικά κομμάτια για κιθάρα και μαντολίνο, που ερμήνευσαν αισθαντικά και με περίσσια ψυχή οι καθηγητές μουσικής Μαρία Γιαννικοπούλου και Κώστας Τίντζας.

Στο τέλος της βραδιάς ο ποιητής Κώστας Σταματέλος, φανερά συγκινημένος, ευχαρίστησε όλους τους συντελεστές, τόσο της έκδοσης του βιβλίου, όσο και της ίδιας της παρουσίασης και ιδιαίτερα τον κόσμο που παρακολούθησε με σεβασμό την εκδήλωση.

Την παρουσίασης της ποιητικής & μουσικής βραδιάς τίμησαν με την παρουσία τους, ο Δήμαρχος Λευκάδας Δρ Ξενοφών Βεργίνης, ο Βουλευτής και π.Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Βασίλης Οικονόμου, ο πρώην βουλευτής και πρώην Δήμαρχος Λευκάδας Σπυροπάνος Μαργέλης, ο πρόεδρος κι ο ταμίας του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» κ. Θωμάς Χόρτης & Θωμάς Λάζαρης, η υπεύθυνη του Πολιτιστικού Συλλόγου «Μελάνυδρος» κα. Μαρία Μήτσου, η πρόεδρος και η αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Φιλολόγων Λευκάδας Παρασκευή και Άννα Κοψιδά και άλλοι επίσημοι.

Μεγάλη υπήρξε η συμμετοχή συγχωριανών του ποιητή, που έζησαν μια ξεχωριστή βραδιά στη δροσιά του γεροπλάτανου της Αγίας Αναστασίας.

συλλογή του Κώστα Γ. Σταματέλου «Χρόνια της Πέτρας».

Η εκδήλωση, η οποία τελούσε υπό την αιγίδα της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας, του Δήμου Λευκάδας και των εκδόσεων «Δηώ», περιελάμβανε, τις ομι-

διάβασε και σχετική επιστολή που έστειλε ειδικά για την εκδήλωση, ο Πρόεδρος της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών Κώστας Ν. Κατηφόρης, δικηγόρος.

Συντονιστής της εξαιρετικής και πολύ πετυχημένης εκδήλω-

Η διαχρονικότητα μιας τοποθέτησης.

Απέραντο φρενοκομείο

Είναι ώρες ώρες που, παρακολουθώντας τα όσα μεταφέρουν τα τηλεοπτικά δελτία, ιδίως τις αργίες, αισθάνομαι ότι αυτό που είχε πει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, εφαρμόζεται σε όλο του το μεγαλείο στις μέρες μας.Δηλαδή, το ότι η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε ένα “απέραντο φρενοκομείο” .

Αλλιώς, πως να εξηγήσω ότι το μεγαλύτερο χρόνο των τηλεοπτικών ειδήσεων και των ρεπορτάζ κάλυψαν τα όσα κοσμογονικά για τον Έλληνα πολίτη συμβαίνουν εις την αγαπητή και πάλαι ποτέ ωραία Μύκονο;

Δεν μπορώ να καταλάβω πόσο επιρεάζουν τη ζωή μας ένα...μπάρ που απειλείται να κλείσει και μια σύλληψη για ναρκωτικά ενός επώνυμου ιατρού ψυχών άλλων, αλλά ουχί της δικής του και των παθών του.

Την ίδια ώρα που εκαντοντάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν,δημιουργώντας τεράστια οικονομικά προβλήματα σε όσους ζούσαν απο αυτές, τη στιγμή που χιλιάδες παιδιά αργοπεθαίνουν αβοήθητα στους δρόμους απο τη μαστιγα των ναρκωτικών, μας πήραν τα μυαλά με αυτές τις υποθέσεις.

Και στις δυο περιπτώσεις,η τηλεοπτική κάμερα, είναι απούσα και απο το δρόμο των χιλιάδων οικογενειών.

Δεν αμφιβάλω ότι ο ιατρός θα βρει το δρόμο του.

Θα δώσει τη μάχη για την απεξάρτηση απο τον κόσμο της κολάσεως με το καλύτερο δυνατόν οπλοστάσιο. Εύχομαι ως άνθρωπος να τα καταφέρει.

Άλλες οικογένειες όμως είναι που θα συνεχίζουν να ανεβαίνουν τον Γολγοθά τους μόνες και αβοήθητες απο την Πολιτεία.

Βλέπετε, το στάρ σίστεμ της εποχής, ανάβει τα φώτα το καλοκαίρι μόνο για τη Μύκονο,τα κότερα και τους..επώνυμους (άλλη φάμπρικα αυτή), αγνοώντας επιδεικτικά όλους τους ανωνύμους που για να δουν το φως της επικαιρότητας πρέπει να απειλήσουν ότι θα πέσουν απο κανένα μπαλκόνι...

Σβήνει τα φώτα δήθεν για να κρύψει όσους επέβαιναν στην θαλαμηγό.

Αλλά εμένα μου προκαλεί εντύπωση και ένα άλλο γεγονός. Είναι δυνατόν σε ένα νησί όπου πορελαύνει το μισό υπουργικό συμβούλιο, η μισή αξιωματική αντιπολίτευση, τα..αστέρια των ΜΜΕ, η αφρόκρεμα του επιχειρηματικού και του καλλιτεχνικού κόσμου, να βγαίνουν κάποιοι στα παράθυρα και να μας λένε με ευκολία ότι δήθεν είναι φυσικό να ανθεί το εμπόριο ναρκωτικών, αλλά και της λευκής σαρκός, λευκής κόκκινης, μαύρης και ότι άλλο φανταστεί ο καθένας μας, σύμφωνα με τα λοεγόμενά τους.Είναι δυνατόν να υπάρχει τέτοια ομολογία και να μην αποψιλώνεται το νησί;

Είναι δυνατόν να μετατραπεί το πάλαι ποτέ Νησί των Ανέμων, σε νησί της ακολασίας και όλοι να κλείνουν τα μάτια δήθεν για το καλό του τουρισμού;(κάτι που δεν θέλω να το πιστέψω).

Αν είναι έτσι, γιατί δεν τολμούν κάποτε να βάλουν το νυστέρι και να προχωρήσουν σε μια επιχείρηση “καθαρά χέρια” σε βάρος όλων όσων επιχειρούν να μετατρέψουν το πανέμορφο νησί σε βούρκο;Γιατί δεν τολμούν να βάλουν φρένο σε όσους νεόπλουτους μετέτρεψαν τα αγαθά τους σε επίδειξη, την αφθονία τους σε ανία και πλήξη, σε όσους μετέτρεψαν το όνειρο σε εφιάλτη;

Γιατί τόση σιωπή για τα όσα συμβαίνουν;Εκτός πια και αν όλη η Ελλάς έχει μετατραπεί σε μια Μύκονο,με τα μελανά χρώματα που την περιγράφουν.

Εύχομαι να μην είναι έτσι. Διότι σε αυτό το νησί, σε αυτή την χώρα, δεν ζουν όλοι στον κόσμο των παραισθήσεων.Και είναι άδικο να χρεώνονται όλοι τις πράξεις των ολίγων.

Καλημέρα σας.

Κ.Χ

Ημέρα

Λευκαδίτικη καθημερινή εφημερίδα/12/06/2001

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούμε τα μέλη μας που δεν έχουν εκπληρώσει ακόμη την οικονομική τους υποχρέωση καταβολής των συνδρομών τους για τον Σύλλογο και για την ΗΧΩ, να το πράξουν άμεσα. Οι συνδρομές αυτές είναι το μοναδικό έσοδο του Συλλόγου μας.

Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ’ έτος

Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ’ έτος

Αριθμός λογαριασμού ΕΤΕ: 139/948222-97

IBAN: GR15 0110 1390 0000 1399 4822 297

(Κακλαμάνη Σωκράτης, Λάζαρης Θωμάς)

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Α. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

Απονεμήθηκαν οι έπαινοι στους εισαχθέντες στα ΑΕΙ-ΤΕΙ

Ο Σύλλογός μας όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, παρβρέθηκε δια του Προέδρου του Χόρτη Θωμά στην εκδήλωση που διοργάνωσε η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας προκειμένου να τιμηθούν οι νέοι φοιτητές της Λευκάδας! Παρόντες εκτός από τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας ήταν ο Δήμαρχος Λευκάδας, Ξενοφώντας Βεργίνης που ήταν και δωρητής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης, κ.κ. Θεόφιλος, Διευθυντές σχολείων και πλήθος κόσμου.

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη έδωσε επαίνους στα παιδιά ενώ

στη συνέχεια δόθηκαν και τα χρηματικά έπαθλα που έχουν θεσμοθετηθεί από Λευκάδιους που προσφέρουν στον τόπο τους ακόμη και αν βρίσκονται μακριά.

Τα βραβεία αυτά είναι :

Του ζεύγους Πέτρου και Νίτας Αργύρη που από το 1998 προσφέρουν χρηματικά βραβεία στους αριστούχους και πρωτεύσαντες που μπηκαν στα ΑΕΙ των σχολείων της πόλης της Λευκάδας. Φέτος το βραβείο αυτό που είναι της τάξης των 3000 ευρώ για κάθε παιδί δόθηκε σε επτά μαθητές – φοιτητές γιατί για πρώτη φορά πήραν βραβείο και οι πρωτεύσαντες μαθητές των σχολείων εκτός πόλης. (Νυδρί, Βασιλική, Καρυά).

Της Ιουλίας Μαραγκού. Το βραβείο αυτό δίνεται στους μαθητές που έχουν περάσει σε ιατρικές ή οδοντιατρικές σχολές στην μνήμη των γονέων της δωρήτριας Φίλιππου και Θεοδώρας, των αδελφών της Γεωργίου, Σμύρνης και Άγγελου και του θείου της ιατρού, Ευστάθιου Μαραγκού. Το βραβείο είναι χρηματικό και αντιστοιχεί σε 1500 ευρώ.

Του Ξενοφώντα Βεργίνη (Δήμαρχος Λευκάδας) .

Το βραβείο αυτό δόθηκε στους επιτυχόντες του εσπερινού ΕΠΑΛ στην μνήμη των γονιών του.

Να σημειωθεί ότι φέτος ο κ. Βεργίνης πρόσθεσε και κάτι ακόμη. Ένα συμβολικό χρηματικό βραβείο των 500 ευρώ **στον μαθητή Άκη Καραμπουρούνη ο οποίος έπι έξι ολόκληρα χρόνια πήγαινε καθημερινά με το καΐκι από τον Κάλαμο απέναντι σχολείο και κατάφερε να περάσει στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας.**

Τους παρειαρισκόμενους καλωσόρισε η Προϊσταμένη της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας, κα Μαρία Ρούσου, η οποία αφού ανέγνωσε τον χαιρετισμό του Αντιπεριφερειάρχη Λευκάδας, κ. Αντώνη Δουβίτσα, έκανε μια σύντομη αναδρομή στην πλούσια 73χρονη ιστορία και προσφορά του ιδρύματος στην τοπική κοινωνία. Όπως ανέφερε, η Βιβλιοθήκη αριθμεί πλέον 7.500 εγγεγραμμένα μέλη, διατηρεί 15 δικές της εκδόσεις, υλοποιεί σταθερά εκπαιδευτικά προγράμματα, υποστηρίζει απομακρυσμένα σχολεία και μεριμνά για τη συντήρηση πολύτιμων ιστορικών αρχείων.

Συνεχάρη θερμά όλους τους επιτυχόντες, υπογράμμίζοντας ότι για 4η συνεχόμενη χρονιά η Βιβλιοθήκη απονέμει αυτούς τους επαίνους ως ελάχιστη ηθική επιβράβευση των κόπων τους. Εξέφρασε τη μεγάλη της ικανοποίηση για τη φετινή συμμετοχή που ξεπέρασε τα προηγούμενα χρόνια, ενώ έκανε ειδική αναφορά στα παιδιά των χωριών της Λευκάδας, εξαιρώντας την προσπάθειά τους να ξεπεράσουν τις αυξημένες δυσκολίες μετακίνησης και τις πρόσθετες οικονομικές δαπάνες.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η αναφορά της στους μαθητές που δεν πέτυχαν φέτος την εισαγωγή τους: «Η σκέψη και οι ευχές μας βρίσκονται εξίσου κοντά και στα παιδιά που προσπάθησαν αλλά δεν εισήχθησαν φέτος. Οι σπουδές μας δίνουν χαρά και μας ανοίγουν ορίζοντες, αλλά όλα αυτά δεν τα κατατούμε μόνο στο πανεπιστήμιο. Όποιος έχει φιλομάθεια, εργατικότητα και καλλιέργησει τα ταλέντα του μπορεί να αποκομίσει χαρές, κορυφαίες δεξιότητες και διακρίσεις σε πολλά περιβάλλοντα».

Στη συνέχεια, τον λόγο έλαβε η κα Νίκη Κατωπόδη, Φιλολόγος και μέλος του Εφορευτικού Συμβουλίου της Βιβλιοθήκης, η οποία τόνισε τον βαθιά συμβολικό χαρακτήρα της εκδήλωσης, χαρακτηρίζοντάς την ως ένα οφειλόμενο, δημόσιο «μπράβο» ολόκληρης της τοπικής κοινωνίας προς τη νέα γενιά.

Η κα Κατωπόδη επεσήμανε με νόημα: «Η παιδεία δεν είναι ένας αγώνας με λίγους νικητές ούτε ένας βαθμολογικός πίνακας που καθορίζει την αξία ενός ανθρώπου. Γι' αυτό η Βιβλιοθήκη αναγνωρίζει την προσπάθεια όλων των επιτυχόντων, αλλά τιμά εξίσου τα παιδιά που επέλεξαν έναν διαφορετικό δρόμο έξω από το πανεπιστήμιο (τέχνη, εργασία), καθώς και όσα ετοιμάζονται να προσπαθήσουν ξανά. Κανένα εξεταστικό αποτέλεσμα δεν ορίζει το μέλλον ή την προσωπικότητα ενός νέου».

Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει θερμά τους εκπαιδευτικούς για την ουσιαστική καθοδήγηση που παρείχαν, αλλά και τους γονείς για τις διαρκείς προσωπικές θυσίες και την αμέριστη στήριξη προς τα παιδιά τους καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής τους πορείας. Κλείνοντας, προέτρεψε τους νέους φοιτητές να διατηρήσουν άσβεστη τη φλόγα της μάθησης, υπενθυμίζοντάς τους ότι η Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας θα παραμείνει για εκείνους μια παντοτινά ανοιχτή εστία γνώσης, έμπνευσης και δημιουργίας.

Απονομή των Επαίνων

Ακολουθεί η αλφαβητική λίστα των αποφοίτων στους οποίους απονεμήθηκαν Έπαινοι από τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς και όσων ανακοινώθηκαν συμπληρωματικά κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης:

1. ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Λυδία του Ανδρέα και της Δήμητρας (1ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιά.
2. ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑΣ Μάνθος του Γεωργίου και της Αικατερίνης Φωτεινής (1ο ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Σχολή Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού.
3. ΒΑΦΙΑΣ Μάρκος του Θεοδοσίου και της Σοφίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – ΤΕΦΑΑ Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
4. ΒΕΡΓΙΝΗΣ Ευστάθιος του Αναστασίου και της Σταμα-

τίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

5. ΓΑΖΗΣ Γεώργιος του Αριστοτέλη και της Ακριβούλας (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας Παντείου Πανεπιστημίου.

6. ΓΑΖΗ Μαργαρίτα του Αριστοτέλη και της Ακριβούλας (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών Παντείου Πανεπιστημίου.

7. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ Δανάη του Σπυρίδωνα και της Λαμπρινής (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας ΕΚΠΑ.

8. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ Μυρτώ (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας).

9. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ Γεράσιμος του Γεωργίου και της Μαρίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών ΕΜΠ.

10. ΓΕΩΡΓΑΚΗ Μαρία του Ηλία και της Κωνσταντίνας (1ο Γενικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Μαθηματικών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

11. ΓΙΑΠΙΤΖΑΚΗ Ευαγγελία του Νικολάου (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Κοινωνιολογίας ΕΚΠΑ.

12. ΔΕΛΑΠΟΡΤΑΣ Φίλιππος του Παναγιώτη και της Ιφιγένειας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής Πανεπιστημίου Πειραιά.

13. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Παύλος του Κωνσταντίνου και της Αντωνίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Νοσηλευτικής ΕΚΠΑ.

14. ΘΕΟΧΑΡΗ Αγγελική του Νικάνδρου και της Ευσταθίας (ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

15. ΘΕΡΜΟΥ Μαρία Μαργαρίτα του Νεκταρίου και της Κυριακής (1ο Γενικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιά.

16. ΚΑΒΒΑΔΑΣ Ανδρέας του Πέτρου και της Γερασιμούλας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

17. ΚΑΓΚΕΛΑΡΗΣ Σπυρίδων του Απόστολου και της Διονυσίας (Μουσικό Σχολείο Λευκάδας) – Τμήμα Τεχνολογιών Ψηφιακής Βιομηχανίας ΕΚΠΑ.

18. ΚΑΚΩΝΑΣ Ιωάννης του Βασιλείου και της Βασιλικής (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Χημείας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

19. ΚΑΤΩΠΟΔΗ Ακριβούλα του Ιωάννη και της Ιωάννας (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας Παντείου Πανεπιστημίου.

20. ΚΑΤΩΠΟΔΗ Χριστίνα του Νικολάου και της Ελένης (1ο Γενικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Βιοϊατρικών Επιστημών Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

21. ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΗΣ Μάξιμος του Ευσταθίου και της Μαρίας (ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών ΕΜΠ.

22. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ Σπυρίδων Ιωάννης του Νικολάου και της Μαρίας (Μουσικό Σχολείο Λευκάδας) – ΤΕΦΑΑ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

23. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ Ηλίας του Ιωάννη και της Μαρίας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

24. ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΗ Κλεοπάτρα του Δημητρίου και της Αδαμαντίνης (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Οργανισμών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

25. ΚΟΥΡΤΗΣ Χρήστος του Γεωργίου και της Μαγδαληνής (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ.

26. ΚΟΨΙΔΑ Μελίνα Διονυσία του Τηλέμαχου και της Μαρίας (Μουσικό Σχολείο Λευκάδας) – Νομική Σχολή Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

27. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γεώργιος του Νικολάου και της Δήμητρας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

28. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ελπίδα του Νικολάου και της Δήμητρας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Αγωγής και Φροντίδας στην Πρώιμη Παιδική Ηλικία Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

29. ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΣ Ανδρέας του Χαραλάμπους και της Αναστασίας (ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Μηχανικών Βι-

ομηχανικής Σχεδίασης και Παραγωγής Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.

30. ΛΙΠΑΣ Αθανάσιος του Γεωργίου και της Όλγας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης Φλώρινας.

31. ΛΟΥΒΡΟΥ Εριφίλη Μαρία του Ιωάννη και της Αννέτας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

32. ΜΑΡΓΕΛΗΣ Ανδρέας του Νικολάου και της Ζωής (Μουσικό Σχολείο Λευκάδας) – Τμήμα Τουρισμού Ιονίου Πανεπιστημίου.

33. ΜΑΡΚΟΥ Αστερία (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Παιδαγωγικό Τμήμα Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ΕΚΠΑ.

34. ΜΕΣΣΗΝΗ Κυριακή Άρτεμης του Αναστασίου και της Ουρανίας (Εσπερινό ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Θεατρικών Σπουδών ΕΚΠΑ.

και τα βραβεία Αργύρη, Μαραγκού και Βεργίνη

35. ΜΕΣΣΗΝΗΣ Μάριος Νικόλαος του Σπυρίδωνα και της Χρύσας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – ΤΕΦΑΑ ΕΚΠΑ.

36. ΜΗΤΣΟΥΡΑΣ Δημήτριος του Αναστασίου και της Σπυριδούλας (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Σχολή Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού Ηπείρου.

37. ΡΟΜΠΕΝ Μιαντάι του Αρμάν και της Χένα Ελόνα (Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Βασιλικής) – Τμήμα Μηχανολόγων & Αεροναυπηγών Μηχανικών Πανεπιστημίου Πατρών.

38. ΜΙΚΡΩΝΗ Ευαγγελία του Σπυρίδωνα και της Μαρίας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Φυσικοθεραπείας Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

39. ΜΟΣΧΟΥ Νεφέλη του Αλεξάνδρου και της Αθηνάς (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης Παντείου Πανεπιστημίου.

40. ΜΠΕΛΕΓΡΙΝΟΣ Παύλος του Παναγιώτη και της Μαρίας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Σχολή Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού.

41. ΜΙΡΙΣΣΑ Γεωργία Μαρία του Κωνσταντίνου και της Εφενδίας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

42. ΟΜΠΑΝΤΑ Μαρία Ιζαμπέλα του Μπογκντάν και της Μαρίας Ραμόνα (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

43. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Οδυσσέας του Νικολάου και της Μαυρέτας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας Παντείου Πανεπιστημίου.

44. ΠΑΝΤΑΖΗΣ Παναγιώτης του Ιωάννη και της Ελένης (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής.

45. ΠΟΛΙΤΗ Σοφία του Χαραλάμπους και της Αγλαΐας Κυριακής (Γενικό Λύκειο Νυδριού) – Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας Ιονίου Πανεπιστημίου.

46. ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ Ηλέκτρα του Διονυσίου και της Μαρίας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

47. ΡΟΜΠΟΤΗ Αγγέλικα του Πέτρου και της Ελευθερίας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Στατιστικής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

48. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δημήτριος του Αναστασίου και της Ασπασίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Φαρμακευτικής ΕΚΠΑ.

49. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ Μαρία Αναστασία του Αναστασίου και της Ασπασίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Νομική Σχολή ΕΚΠΑ.

50. ΣΙΔΕΡΗ Ουρανία του Χριστογιάννη και της Σταμάτας (Εσπερινό ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, Αγροδιατροφής και Διαχείρισης Φυσικών Πόρων ΕΚΠΑ.

51. ΣΙΔΕΡΗΣ Πέτρος του Ανδρέα και της Άννας (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Φυσικής ΕΚΠΑ.

52. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Καλλιρρόη του Νικολάου και της Αρετής (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Χημείας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

53. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Γεώργιος του Ιωάννη και της Βασιλικής (Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Καρυάς) – Τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

54. ΤΣΑΛΟΥΧΙΔΗΣ Παναγιώτης του Φιλίππου και της Χαρίκλειας (2ο Πειραματικό Λύκειο Λευκάδας) – Τμήμα Λογιστικής και Πληροφοριακών Συστημάτων.

55. ΦΑΚΙΟΛΑΣ Σπυρίδων του Νικολάου και της Σοφίας (2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

56. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ Νικόλαος του Ευστρατίου και της Χαραλαμπούλας (Εσπερινό ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Σχολή Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού.

57. ΜΑΚΡΗΣ Αθανάσιος του Νικολάου – Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

58. ΒΕΡΓΙΝΗΣ Νικόλαος του Χρήστου – Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Ξάνθης.

59. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Μαρία (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Τμήμα Οικονομικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πάτρας.

60. ΚΑΤΩΠΟΔΗ Χριστίνα Χρυσούλα (1ο ΓΕΛ Λευκάδας) – Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Απονομή των βραβείων Πέτρου και Νίτας Αργύρη

Τα βραβεία Πέτρου και Νίτας Αργύρη απονεμήθηκαν φέτος σε επτά (7) αριστούχους αποφοίτους από όλα τα λύκεια του νησιού της Λευκάδας, συνοδευόμενα από το χρηματικό ποσό των 3.000€ για τον κάθε δικαιούχο.

Οι επτά δικαιούχοι των βραβείων είναι οι εξής:

1. ΚΟΥΡΤΗΣ Χρήστος του Γεωργίου και της Μαγδα-

λίνης. Εισήχθη στην Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ. Αποφοίτησε από το 1ο ΓΕΛ Λευκάδας με βαθμό 19,8.

2. ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ Μαρία Αναστασία του Αναστασίου και της Ασπασίας. Εισήχθη στη Νομική Σχολή ΕΚΠΑ. Αποφοίτησε από το 2ο Πειραματικό ΓΕΛ Λευκάδας με βαθμό 19,6.

3. ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΗΣ Μάξιμος του Ευσταθίου και της Μαρίας. Εισήχθη στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών ΕΜΠ. Αποφοίτησε από το Ημερήσιο ΕΠΑΛ Λευκάδας με βαθμό 19,7.

4. ΡΟΜΠΕΝ Μιαντάι του Αρμάν και της Χένα Ελόνα. Εισήχθη στο Τμήμα Μηχανολόγων & Αεροναυπηγών Μηχανικών Πανεπιστημίου Πατρών. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Βασιλικής με βαθμό 19,6.

5. ΚΑΚΩΝΑΣ Ιωάννης του Βασιλείου και της Βασιλικής (ΓΕΛ Νυδριού). Εισήχθη στο Τμήμα Χημείας ΑΠΘ. Αποφοίτησε από το ΓΕΛ Νυδριού με βαθμό 18,8.

6. ΚΟΨΙΔΑ Μελίνα Διονυσία του Τηλέμαχου και της Μαρίας. Εισήχθη στη Νομική Σχολή ΔΠΘ. Αποφοίτησε από το Μουσικό Σχολείο Λευκάδας με βαθμό 18,5.

7. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Γεώργιος του Ιωάννη και της Βασιλικής. Εισήχθη στο Τμήμα Οργάνωσης & Διοίκησης Επιχειρήσεων ΠΑΜΑΚ. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο & Λυκειακές Τάξεις Καρυάς με βαθμό 19,1.

Απονομή των βραβείων «Οικογενείας Φιλίππου και Θεοδώρας Μαραγκού

Το Βραβείο Οικογένειας Φιλίππου και Θεοδώρας Μαραγκού απονέμεται σε αποφοίτους Λυκείων της Λευκάδας που επιτυγχάνουν την εισαγωγή τους σε Ιατρικές ή Οδοντιατρικές Σχολές ελληνικών πανεπιστημίων.

Δικαιούχος του Βραβείου, το οποίο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο των 1.500 ευρώ, ήταν ο ΚΟΥΡΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του Γεωργίου και της Μαγδαληνής (απόφοιτος του 1ου ΓΕΛ Λευκάδας), για την εισαγωγή του στην Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).

Όπως σημειώθηκε στην εκδήλωση, ήταν η πρώτη φορά που ένας απόφοιτος κατέκτησε ταυτόχρονα στην ίδια απονομή και τα δύο μεγάλα βραβεία της Βιβλιοθήκης (το Βραβείο Μαραγκού των 1.500€ και το Βραβείο Πέτρου & Νίτας Αργύρη των 3.000€).

Το βραβείο έδωσε στον επιτυχόντα, ο ανιψιός των δωρητών, εκτελεστής της διαθήκης τους και Πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα Θωμάς Χόρτης.

Απονομή των βραβείων «Ξενοφώντα Βεργίνη»

Τα βραβεία του Δρ. Ξενοφώντα Βεργίνη (Δημάρχου Λευκάδας) θεσπίστηκαν μέσω της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας στη μνήμη των γονέων του, Νικολάου και Ανέτας. Στόχος τους είναι η στήριξη και η επιβράβευση των αποφοίτων των Επαγγελματικών Λυκείων (Ημερήσιου και Εσπερινού ΕΠΑΛ) που επιτυγχάνουν την εισαγωγή τους στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αναγνωρίζοντας τις ιδιαίτερες προσπάθειες και τις αντικειμενικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν.

Οι δικαιούχοι των βραβείων είναι οι εξής:

1ο Βραβείο (1.000€): ΜΕΣΣΗΝΗ Κυριακή Άρτεμη του Αναστασίου και της Ουρανίας (απόφοιτος Εσπερινού ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Εισήχθη στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ.

2ο Βραβείο (800€): ΣΙΔΕΡΗ Ουρανία του Χριστογιάννη και της Σταμάτας (απόφοιτος Εσπερινού ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Εισήχθη στο Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης, Αγροδιατροφής και Διαχείρισης Φυσικών Πόρων του ΕΚΠΑ.

(Σημειώνεται ότι η Ουρανία Σίδερη είναι η μητέρα της Κυριακής Άρτεμης Μεσσήνη, αποτελώντας μια ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή διπλής βράβευσης μητέρας και κόρης).

3ο Βραβείο (700€): ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ Νικόλαος του Ευστρατίου και της Χαραλαμπούλας (απόφοιτος Εσπερινού ΕΠΑΛ Λευκάδας) – Εισήχθη στη Σχολή Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού.

Ειδικό Βραβείο (500€): ΚΑΡΑΜΠΟΥΡΙΝΗΣ Νικόλαος Ελευθέριος (Άκης) του Μιχαήλ και της Θεοδώρας (κάτοικος Καλάμου Λευκάδας, απόφοιτος ΓΕΛ Μύτικα) – Εισήχθη στο Τμήμα Πληροφορικής με Εφαρμογές στη Βιοϊατρική του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

(Το βραβείο αυτό απονεμήθηκε εκτάκτως από τον Ξενοφώντα Βεργίνη ως αναγνώριση των τεράστιων δυσκολιών μετακίνησης που ξεπέρασε ο μαθητής, ταξιδεύοντας καθημερινά επί 6 χρόνια διά θαλάσσης από τον Κάλαμο προς το Λύκειο Μύτικα).

Ξενοφών Βεργίνης:

Διπλασιάζει τα χρηματικά βραβεία για τους νέους και δωρίζει σπάνια βιβλία στη Δημόσια Βιβλιοθήκη

Κατά τη διάρκεια της συγκινησιακά φορτισμένης ομιλίας του, ο Ξενοφών Βεργίνης ανακοίνωσε ότι από την επόμενη χρονιά προτίθεται να διπλασιάσει το συνολικό χρηματικό ποσό των βραβείων. Εξέφρασε τη συναπτοσηματική του φόρτιση, αναφερόμενος στη μνήμη των γονέων του (Νικολάου και Ανέτας) και σημείωσε ότι η μεγαλύτερη ικανοποίηση στη ζωή είναι η δυνατότητα να προσφέρει κανείς στον συνάνθρωπο από το περίσσειμα της ψυχής, της καρδιάς και του μυαλού του. Αναφέρθηκε στα δύσκολα παιδικά του χρόνια («Ξυπόλητος, γυμνός, ένας από τα οκτώ παιδιά») και στη διαδρομή του ως εκπρόσωπος της Ελλάδας σε διεθνείς οργανισμούς (ΦΑΟ, ΟΟΣΑ). Υπογράμμισε ότι θεωρεί την επιστροφή και την προσφορά του στο νησί ως «επιστροφή των δανεικών» στη γη που τον γέννησε και τον ανέθρεψε. Επίσης, ανακοίνωσε τη δωρεά μιας σειράς πολύτιμων και σπάνιων βιβλίων προς τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, ορισμένα από τα οποία χρονολογούνται από την εποχή της ίδρυσης της Κωνσταντινούπολης.

π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης: «Όσο ψηλά κι αν φτάσετε, μην ξεχάσετε ποτέ τις ρίζες σας»
Ο π. Ιωαννίκιος Ζαμπέλης (Πρόεδρος του Εφορευτικού Συμβουλίου της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας) απηύ-

θυνε έναν σύντομο χαιρετισμό προς το τέλος της εκδήλωσης, επικεντρώνοντας την ομιλία του στα εξής σημεία:

Συνεχάρη ένα προς ένα όλα τα παιδιά για την προσπάθεια και την επιτυχία τους. Παράλληλα, εξήρε τη σχολική κοινότητα και τις οικογένειες που αποτελούν το «στέρεο έδαφος» πάνω στο οποίο πατούν οι νέοι, στηρίζοντάς τους ηθικά αλλά και οικονομικά στο ξεκίνημά τους. Υπογράμμισε ότι το βαθύτερο κοινό σημείο που ενώνει όλους τους αθλοθέτες και δωρητές των βραβείων (Αργύρη, Μαραγκού, Βεργίνη) είναι η αγάπη για τον τόπο και το γεγονός ότι δεν ξέχασαν τη γη που τους γέννησε, τους ανέθρεψε

και τους έδωσε τα εφόδια να ξεχωρίσουν. Προέτρεψε τους φοιτητές, όσο ψηλά κι αν φτάσουν στη ζωή τους, να μην ξεχάσουν ποτέ τις ρίζες τους, την οικογένειά τους και τη Βιβλιοθήκη Λευκάδας, την οποία χαρακτήρισε «φιλόξενη εστία» και «πολύτιμη κιβωτό γνώσης».

Χόρτης Θωμάς, Πρόεδρος Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής Η Αγία Μαύρα
(Οι Φωτογραφίες και μέρος των κειμένων αντλήθηκαν από διάφορα ηλεκτρονικά site της Λευκάδας).

ΟΥ ΜΠΛΕΞΕΙΣ...

του Άρη Δάγλα

Το λοιπόνου, άκ’σα νια καλή προξενιά για το γειτονόπουλό μας, το Ντίνο στη Λόπης, στο Αγουπανοχώρι, είπε εμπιστευτικά πίσω απ’ την τσίπα της η Καλέργα, προσέχοντας μήπως το μυστικό ξεφύγει και σεργιανίσει στη γειτονιά πριν την ώρα του. Οι άλλες δυο γειτόνισσες, η Δημήτρω και η Μαριάννη, είχαν πιάσει από νωρίς το πεζούλι στον ίσκιο της σκαμνιάς του μπάρμπα Μάσου και περίμεναν να συμπληρωθεί το «καρέ» για να αρχίσουνε την ...ανασκόπηση των τελευταίων γεγονότων της γειτονιάς. Η τέταρτη της παρέας, η Βάνθω, δεν είχε φανεί ακόμα. Όμως αυτή η αναπάντεχη είδηση που μόλις ξεστόμισε η Καλέργα, πρόσθετε ιδιαίτερη βαρύτητα στην...ημερήσια διάταξη των θεμάτων. Μάλιστα τόσο ιδιαίτερη, που οι τρεις φίλες, δεν προλάβαιναν να έρθει και η τέταρτη. Έτσι, η σπίθα έγινε φωτιά που φουόντωσε αμέσως:

-Στ’ Αγουπανοχώρι; Πήρε την πρώτη πάσα η Μαριάννη. Α κειό θέλ’με νια μέρα να πάμε και δύο να’ ρτουμε. Αλαργότερα δεν επήαινες;

-Δεν επήα ‘γω μωρή ασύφταη. Ο δραγάτης ο Αλτιγάδης μου του’ πε εφές το βράδυ, όπως επέρασε με το γαϊδούρι για να τράξει μην εμπήκανε τα πράματα στο χωράφι του Κ’τσέλου και δε τ’ αφή’κνε τίποτα... Απάντησε εκείνη με αγανάκτηση.

-Μωρέ μούτρα που θα’ βρισκε εδώθε νύφη! Πετάχτηκε η Δημήτρω με «σκάνιο», υπερασπιζόμενη τη Βάνθω. Ευτός μανούλα μου είναι τούφλα. Πού να του βρούμε γ’ναίκα, όπου δε τονε ζυγώνει μάδε γαϊδούρα αζεθύμαη το Μάη;

-Κι ευτήνη απ’ τ’ Αγουπανοχώρι πώς θα τονε πάρει κάνε; Ρώτησε η Μαριάννη.

-Έλα δα! Αναρωτήθηκε η Δημήτρω κοιτάζοντας τη Μαριάννη για να βρει στήριγμα. Άμα λάχει και τονε ιδεί θα λαμπάξει και θα φύει σαραντάκαπνη...

-Μου’ πε ο δραγάτης, πως η νύφη είναι νια χαψά μεγάλη και στεγνή σα λιασμένη μεληδόνα. Από προίκα έχει μπόλ’κη, αλλά η μ’σουδά τση είναι όπως το σανπιέρο, είπε η «εν δυνάμει» προξενήτρα.

-Ποια λες μωρή; Μην είναι η Λένη του Λιοκόρνη; Εκεινού που τράζει εμένα και γλέπει το Φερμέκλο; Ρώτησε η Μαριάννη.

-Όχι, όχι. Ευτήνη επαντηρέυτηκε επέρσι ένα αλποτσάκιο απ’ τη Πλωγυνιά με πρόβατα πολλά και γίδια πιότερα. Λέου για τη Βεσσαρία του Δεσσέα με τα χτήματα στη Μ’σοή, απάντησε η Καλέργα.

-Ζει δα; Ακούστηκε η φωνή της Βάνθως που είχε αρχίσει να κατεβαίνει τα πέτρινα σκαλιά της αυλής. Α κειό είναι με την Άτοκο. Ήμουνε κοπελούλα που τη θυμάμαι να ξένει το μαλλί με το τσιγκρί και να μας σκιάζει, σαν απαέναμε με τη μάνα μου να κοκολόισουμε ήλιο με ήλιο απάνω φτου. Δυο δόντια είχε ούλα κι ούλα και τα’ βγανε όξου για να μας λαμπάξει...

-Τσώπα μωρή Βανθία και συ την έκαμες κακοθάνατη, είπε αμυντικά η Καλέργα, που προφανώς είχε συμφέρον από την ...ευδοκίμηση της συμπεθεριάς. Η νύφη ήταν από σπίτι αρχοντικό και αν το προξενιό ολοκληρωνόταν, κανείς δεν θα έμενε παρAPONΟΥΜΕΝΟΣ...

-Μωρ’ σε κ’βεντιάζω, αντεπιτέθηκε η τέταρτη της παρέας. Το κατασούνι τση είναι πεταμένο όξου όπως τον καπρινιόζο...

-Σανπιέρος ή καπρινιόζος; Αποφασίστε νια βολά είπε η Δημήτρω σαρκαστικά.

-Και τι π’ράζει; Πες τηνα όπως αγαπάς, μέσα θα πέσεις, απάντησε γελώντας η Καλέργα. Μήπως θα τη δει ο γαμπρός; Είπαμε ευτός δε χωρίζει αν είναι μέρα ή νύχτα. Καί τούφλα, και γκαηδός. Το θέμα είναι πως αν γίνει η δ’λειά μας, ο δραγάτης μο’ ταξε δέκα λίρες. Αν δώκ’τε αγιούτο να νετάρει η δ’λειά, έχ’τε από δυο λίρες η καθεμία. Χρ’σές και κουδουνιστές!

-Α, τη χρυσή μας τη κοπέλα! Πετάχτηκε όρθια η Βάνθω. Τη χρυσονοικοκυρά μας την Αγουπανοχωρί’σα και πότε να κοπιάσει στο χωριό μας να τηνε καλοσωρίσμε

και να τση φκηθούμε να κάμει καλούς απογόνους!

-Α, μπα; Τώρα έγινε κοπελούλα η Άτοκος; Και πώς θα κάμει απογόνους πού’ ναι στέρφα και χιλιοχρονίτικη; Την πείραξε η Καλέργα.

-Δεν είναι μεγάλη, είναι κακονιά η έρμη, επανήλθε η Δημήτρω, που κι αυτή έβλεπε πλέον τις λίρες να κουδουνίζουνε στη τσέπη απ’ το κότολό της. Θα τη μπαρμ’λώσ’με εδευτιά με νια τσίπα και δε θα ιδεί τίποτα ο Στραβοντίνος.

-Ε μωρές κοπέλες, και πώς δε κάν’με κάτι πιότερο σίουρο; Πρότεινε η Βάνθω. Να του δείξουμε νιαν άλλη που να βλέπεται και σαν έρτει η ώρα να του πασάρ’με το παρσάνταλο.

-Και ποια θα δεχτεί να το κάμει ευτό και να’ ναι κι άγνωστη; Ρώτησε η Μαριάννη.

-Θα πούμε τση Βαγγελοούλας του Κ’τσούνα πέρα απ’ τα Αλώνια που’ ναι ξεματοχ’νή για τη δουλειά μου τη θέλ’με. Δε την έχει ματαδεί ευτός και θα τονε γελάσ’με...

-Ευτήνη είναι κοπελούλα σα τα κρύα τα νερά. Πώς θα τονε γελάσ’με στερνά να πάρει τη ζιμπέρνα; Ρώτησε αξιοποιώντας όλο το θαλάσσιο βασίλειο για να περιγράψει τη νύφη.

-Σαν έρτει η ώρα, θα τονε ποτίσ’με με κρασί από κειό το καλό, κι ούλα θα γένουνε όπως είπαμε, απάντησε με σιγουριά η Καλέργα. Χάειστε τώρα να του πείτε να’ ρτει εδών να τ’ πούμε το μαντάτο. Εσύ να πας Δ’μήτρω που τον έχεις ξάδερφο. Και συ Βάνθω χάει να φέρεις εδών τη Βαγγελούλα αλλά μη τση πεις τίποτα. Μοναχά να την δε θέλ’με. Αν σε ρωτήσει πες τση πώς θέλω να τση δώκω νια χαψά μπομπότα οπό’φκιασα εφές με το καλαμποκίσο που μό’ στείλε η βαβά τση.

Ο λόγος της Καλέργας ήταν διαταγή. Έτσι οι δυο γυναίκες έφυγαν για να εκτελέσουν την αποστολή τους.

Πραγματικά, σε λίγη ώρα έφτασε ξαναμένος ο Ντίνος της Λόπης συνοδευόμενος από την Δημήτρω, που είχε αναλάβει να του πει επιγραμματικά τι τον ήθελαν. Και μόνο που του ανέφερε ότι επρόκειτο για παντρολογήματα, εκείνος πετάχτηκε σαν ελατήριο και την ακολούθησε χωρίς δευτέρα σκέψη.

-Σας τον ήφερα το λεβέντη μας, τον προσφώνησε η Δημήτρω.

-Τι κάν’τε μωρ’ κοπέλες; Φώναξε εκείνος περιχαρής.

-Καμωτήρες, είπε μέσα απ’ τα δόντια της η Καλέργα και συνέχισε μεγαλόφωνα: Καλώς το χρυσό μας το παιδί, το καμάρι τση Ράχη και του Κατωχωριού ολάκερου.

-Μου’ πε η Δ’μήτρω πως μού’ βρατε νύφη, είπε ο Ντίνος με την ένρινη φωνή του, κοιτάζοντας το υπερπέραν.

Ο υποψήφιος γαμπρός ήταν μέτριος στο ανάστημα, αδύνατος και κομματάκι άσχημος με λιγδωμένο μαλλί και πρόσωπο αξύριστο. Μα αυτό που τον χαρακτήριζε, ήταν τα χοντρά ματογυάλια του, που παραμόρφωναν τα καστανά του μάτια και του έδιναν μια όψη περιέργη και όχι τόσο οικεία, σαν ψάρι από τα βάθη του ωκεανού. Είχε πατήσει τα σαράντα και το ενδεχόμενο να μείνει γεροντοπαλικάρο τον είχε αγχώσει αρκετά. Έτσι, η χαρά του ήταν απερίγραπτη όταν η Δημήτρω του ανήγγειλε το προξενιό.

-Καλά σου’ πε, απάντησε η Μαριάννη. Και μάλιστα πεντάμορφη σα τη μέρα τη Λαμπρή, συμπλήρωσε με ενθουσιασμό, σκεπτόμενη μάλλον τις λίρες, παρά την ευτυχία του ζευγαριού.

-Μωρέ κατά ’ φωνήρη, πετάχτηκε η Καλέργα. Σα τηνε γλέπω κι έρχεται κατά δω με τη Βάνθω. Κοίτα κορμοσασά, κοίτα λυγεράδα, είπε στο Ντίνο δίνοντάς του μια με τον αγκώνα της στα πλευρά, παροτρύνοντάς τον να την κοιτάξει: -Νοιώσε βόδι! Συμπήρωσε.

-Ευτήνη είναι; Κάτσε να’ ρτει κοντύτερα να πάου να τη δω...

-Αλάργα και το νου σου μη τη σκιάξεις. Είναι κοπελούλα απονήρευτη και δε ξέρει από παντρολογήματα. Ούτε να τση κρίνεις, ούτε να πας πολύ σιμά, τον συμβούλεψε η Καλέργα.

-Γου μάνα! Τώρα που ζύγωσε καλή τη γλέπω. Κορμοσασά πά’ να πει. Μ’σουδά δε χωρίζω καλά αλλά μ’ αρέσει. Και τίνος είναι; Χωριανή; Ρώτησε ο γαμπρός.

-Αγουπανοχωρίτισσα, αρχοντογεννημένη. Τ’νε λένε Βεσσαρία κι είναι κοπέλα του Δεσσέα με τα πρόβατα και τα κατοίκια και με διακόσες ρίζες ελιές αγπάνθενε, του είπε χαμηλόφωνα η Μαριάννη, μη τυχόν και την ακούσει η Βαγγελούλα που ήδη είχε πλησιάσει αρκετά.

-Ε μωρ Βανθίασα, πάρ’ τη κοπέλα μέσα μη πλευριτώσει και το φέρνει φ’ σέκι πίσωθε απ’ τ’ Ράχη, επέμεινε με νόημα η Καλέργα κάνοντας και τις ανάλογες χειρονομίες. Ο κίνδυνος να αποκαλυφθεί η απάτη ήταν ορατός όσο η κοπέλα πλησίαζε προ τον Ντίνο. Αλλά η ομάδα δούλεψε ρολόι... Το κορίτσι, χωρίς να καταλάβει τίποτα, πήρε απ’ τις γυναίκες ένα πακέτο με τέσσερα φελιά μπομπότα πεσκέσι κι έφυγε απ’ την πίσω αυλή για το σπίτι της χωρίς να αντιληφθεί τις πολύτιμες υπηρεσίες που πρόσφερε άθελά της.

-Πότα θα κανονί’τε τα ρέστα; Εμένανε μ’ αρέσει και μου παραρέσει. Θα το πω τση μάνας μου και του πατέρα μου, πο’ χ’νε μάρα και καημό μη μείνω μπούφος, είπε με λαχτάρα ο Ντίνος.

-Μωρέ μη σε γνιάζει και θα στα κανονίσω γω στο λεφτό. Τη Κυριακή μετά την εκκλησιά θα πάμε στ’ Αγουπανοχώρι στο κονάκι του Δεσσέα να τα σάσουμε και να βάλ’με και βέρες. Αύριο το σάουμε, θα να’ ρτω γω στ’ μάνα σου να τς’ τα πω χαρτί και καλαμάρι. Εσύ τήραξε να μπανιάρεις πο’ χεις απάνου σου πίνo και να βάλεις σκουτιά καθαρά και σ’δερωμένα. Μη μό’ ρρεις σα το ξεβέλασμα, είπε η Καλέργα με ύφος που δεν σήκωνε καμία αντίρρηση και αφού τον έπιασε απ’ το μπράτσο, τον οδήγησε να ανεβεί τα σκαλιά μη λάχει και σκοντάψει.

-Σα και να ακούου τσι λίρες του Δεσσέα να καμπανίζ’νε, είπε η Μαριάννη.

-Μωρές πώς το φκιάσαμε ούλο ευτήνο μέσα σε νιαν ώρα, ούτε ο διάουλος δε το παντύχαινε, είπε η Βάνθω.

-Κάτσε πρώτα να μπουνε οι βέρες κι απέ χαίροσάστε, τις προσγείωσε η Δημήτρω. Οι αγ’παναχωρίτες είναι πονηροί και δε πρέπει να καταλάβ’νε πως ο γαμπρός είδε άλλη νύφη και μεις θα τ’ δώκαμ’ άλλη.

-Κάτ’τε και θα ιδείτε, είπε η Καλέργα. Κυριακή κοντή θιορτή... Εσείς κανονίστε να φκιάσ’με το κανίσκι και μην αλησμονίσ’με το σπαέτο. Εσύ Βάνθω π’ θα το ζαλικωθείς να πάρεις ποδόλοδ λουλουδάτη. Τα υπόλοιπα τα κανονίζω ‘γω. Απόψε κιόλας θα παραγγείλω του Μπιρμπίλη να με πάει στο απάνω χωριό με τ’ άλογο, και σαν έρτω πίσω θα σας τα ιστορήσω ούλα.

Έτσι κι έγινε. Η καπατσοσύνη της Καλέργας κανόνισε τα πάντα στην εντέλεια.

Την Κυριακή το μεσημέρι, η «αντιπροσωπεία» των Κατωχωριτών αφού ξεπέζεψε απ’ τα γαϊδούρια, ανηφόρισε στο μονοπάτι για το πετρόχτιστο δίπατο αρχοντικό του Δεσσέα. Η νύφη, συγκινημένη, τους περίμενε στο μπαλκόνι ανάμεσα απ’ τους γονείς της. Ήτανε ντυμένη επίσημα με το μεταξωτό γαλάζιο της γιλέκο και τη σπαλέτα της την πορφυρή, στολισμένη με χρυσό ποντάλι, φορώντας ένα ανοιχτόχρωμο μπεζ κεφαλοπάνι σα ριχτό μαντίλι που κατέληγε σε κρόσσια θαλασσιά. Χαμογελούσε πλατιά, κάνοντας κάπως πιο φανερή την ασχήμια της, μιας και το τραχύ και ανισόπεδο της πρόσωπο φαινόταν ξεκάθαρα ακόμα και κάτω απ’ την αυλή στην οποία ήδη είχαν μπει οι μουσαφिरαίοι.

-Γου μωρή Δημήτρω και πως είναι ξεμπαρμπούλωση η μαυροκίσσα; Δε τση τού’ πανε να κλουπωθεί μέχρι να τονε γελάσ’με; Ποια τση κάστηκε πως είναι

κι έβγαλε τα κάλλη τση στο μπαλκόνι να καμαρώσ’με την ομορφάδα τση; Σύρε απάνου δελέγκου να το πεις με τρόπο στη θειά τση τη Μαρ’γούλα μη λάχει και προκάμ’ με το κακό. Μπορεί να’ναι θεόστραβος ο έρμος, αλλά τόση ασκήμια θα τη δει μες το καταμεσήμερο.

-Καλώς τους συμπεθέρους! Βροντοφώναξε ο Δεσσέας από το μπαλκόνι. Ανεβείτε να δροσιστείτε. Διαμάντω, φέρε το μαστραπά με το νερό και γλυκό από κειό πό’φκιασε η προκομμένη μας με τα χεράκια τση εφές. Είναι σκέτο δεκότο. Δεν έχει ντέσματα καθόλου, συμπλήρωσε αμήχανα για την προσπάθειά του να εκθειάσει τις αρετές της υγατέρας του.

-Καλώς σας ήβραμε ορέ αρχόντοι! Απάντησε η Καλέργα που είχε αναλάβει το ρόλο του αντιπροσώπου. Καλύτερα να πάμε μέσα στο κονάκι σας, να μη μας κάψει ο ήλιος όξου, συμπλήρωσε υστερόβουλα, και τράβηξε εσπευσμένα κατά κει οδηγώντας το γαμπρό, τους γονείς του και τις άλλες τρεις προξενήτρες που κουβαλούσαν εκτός απ’ το κανίσκι, και μια νταμπιτζάνα κρασί «από κειό το καλό», αν η όραση του Ντίνου πήγαινε να τους χαλάσει τη δουλειά ...

Το μακρύ ξύλινο τραπέζι ήταν στρωμένο με ένα λινό μεσάλι, στολισμένο τριγύρω με μέρλο αραχνούφαντο. Στη μια μεριά του τραπέζιού κάθισαν οι φιλοξενούμενοι και απέναντι οι οικοδεσπότες, με τη νύφη στο κέντρο μισομπαρμπουλωμένη. Η θειά της η Μαρ’γούλα είχε φροντίσει να την ορμηνέψει για τα σχετικά. Εξάλλου και η ίδια είχε επίγνωση της «ομορφιάς» της και ο σκοπός της ήταν να κουκουλώσει το γαμπρό χωρίς ρίσκα. Το ζήτημα λοιπόν, ήταν να αλλάξουνε το συντομότερο όρκους πάνω στο εικόνισμα της Παναγίας και μετά θα ήταν αργά για να κάνουν πίσω. Ο Ντίνος κάθισε απέναντι, και αμήχανος έπαιζε με την πετσέτα του περιμένοντας να αρχίσει η κουβέντα.

-Το λοιπόνου, είπε ο οικοδεσπότης, καλώς εκοπιάσατε στο φτωχ’κό μας, θέλοντας να κάνει εντύπωση μιας και το σπίτι κάθε άλλο παρά φτωχικό ήταν. Λεβέντης ο γαμπρός και φρόνιμος. Κι ο συμπέθερος καλά βασιτέια, αλλά τη χάρη και την ομορφιά του τηνε πήρε απ’ τη συμπεθέρα γλέπω, είπε κολακευτικά μη λάχει και χαλάσει η δουλειά. Η Βεσσαρία είναι χρυσοχέρα και προκομμένη. Με προίκα αφάωτη και δυο μαντριά στον Τούρλο γιομάτα γιδοπρόβατα. Και για το καλό τση μέρας να χρυσώσω τσι προξενήτρες με ένα δράμι μάλαμα, είπε ριχνοντας ένα χοντρό δερμάτινο πουγκί στο τραπέζι...

Τα μάτια της Καλέργας πεταχτήκανε έξω κι αν ήτανε τρόπος θα το άρπαζε να μετρήσει τις λίρες. Το μέγεθος όμως του ρεγάλου ήτανε τόσο που καμία αμφιβολία δεν άφηνε. Περισσότερες μπορεί να ήταν, λιγότερες με τίποτα.

-Πιότερες είναι μωρή από δέκα. Μας εχρύσωσε ο χρυσός ο νοικοκύρης. Κοίτα μη τα χαλάσ’με στο τέλος, είπε με τρόπο η Δημήτρω στην Καλέργα τραβώντας της το κότολο. Εκείνη συμφώνησε απόλυτα και της έκανε νόημα να σωπάσει για να αναλάβει δράση. Σήκωσε το ποτήρι της λοιπόν, και είπε με κάθε επισημότητα:

-Να μας ζήσ’νε ορές παιδιά και καλούς απογόνους. Γαμπρέ άσπρο πάτο! Να δείξεις το παράδειγμα πως οι χωριανοί μας είναι γερά ποτήρια. Το κρασί ετούτο που φέραμε απ’ το Κατωχώρι είναι αθήρι πρώτο. Ίβα! Βροντοφώναξε, κάνοντας όλη την παρέα να πιεί μονορούφι το πρώτο ποτήρι.

-Πάμε και για τ’ άλλο! Φώναξε η Βάνθω, συνεπαρμένη απ’ τον ενθουσιασμό της αρχηγίνας, αλλά και από τις λίρες που κοσμούσαν το κέντρο του τραπέζιού.

-Κάτσε δα συμπεθέρα και θα μας κόψει ξεροσφύρι, πετάχτηκε η μάνα της νύφης. Στάκα να φέρω το φαί στο μομέντο.

Και σε λίγα δευτερόλεπτα φάνηκε με μια μεγάλη απλάδαινα αχνιστή και κατάφορτη.

ΟΥ ΜΠΛΕΞΕΙΣ...

του Άρη Δάγλα

-Τι΄ ναι ευτό; Δε φαίνεται για αρνί, ψιθύρισε η Δημήτρω στις άλλες.

-Παλαμήδι με σπαέτο! Ανακοίνωσε με ενθουσιασμό ο οικοδεσπότης. Είχαμε καιρό να το φκιάσ΄με!

-Κι ήβρατε τη μέρα! Είπε σιγανά η Μαριάννη. Ακούς παλαμήδι με σπαέτο. Τόσα αρνιά έχει ο χριστιανός, εχάθηκε να σφάζει ένα ζ΄γούρι; Θα καρκωθούμε έτσι πού΄ ναι ούλα ανακατωμένα, μπλάνα.

Η αλήθεια είναι ότι η ανακοίνωση του ιδιαίτερου αυτού φαγητού δεν έκανε και την καλύτερη εντύπωση στους Κατωχωρίτες,

που πεινασμένοι απ΄ το δρόμο περίμεναν κανένα κοψίδι, ή στην χειρότερη, αυτά που συνηθίζονται τις Κυριακές, γιουβέτσι, σουπα αυγοκομμένη με κόκορα και όλα τα παραδοσιακά γεύματα του νησιού. Αλλά παλαμήδι με σπαέτο; Αυτό ήτανε βαρύ. Ας όψεται όμως ο ιερός σκοπός της επίσκεψης.

-Πάμε για το δεύτερο ποτήρι αρχόντοι! Φώναξε η Βάνθω υψώνοντας το ποτήρι της.

-Μωρέ καλά σας λένε Καρτεζινιάδες, μονολόγησε ο Δεσσέας. Εσείς εμεθύσατε και το δεσότη, και σήκωσε το ποτήρι του μη μπορώντας να κάνει αλλιώς... Στο

μεταξύ στην παρέα είχε προστεθεί και ο παππά Βγενίας, απαραίτητος συντελεστής της σημερινής μάζωσης, ένας αλέγρος και πάνσοφος γέροντας, με συνηθισμένα ανθρώπινα πάθη που ποτέ του δεν προσπάθησε να τα κρύψει. Έπινε το ουζάκι του στο καφενείο και απολάμβανε τα τσιγάρα που τον κερνούσαν συμμετέχοντας πλήρως στα «εγκόσμια», γι΄ αυτό ήταν και ιδιαίτερα αγαπητός στο ποίμνιο του Αγουπανοχωρίου. Αρωγός κάθε κατατρεγμένου και ήπιος κριτής κάθε εξομολογημένου πάθους ή αμαρτήματος. Παππάς λαϊκός, αυθεντικός. Λεβέντης απ΄ τους λίγους.

Άλμπουμ για τα 100 Χρόνια της Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού

συνέχεια από τη σελ.1

«*Παναγιώτης Βουτσινάς (Καλαμάτα 1899 - Χολαργός 1975): Πολιτικός Μηχανικός, απόφοιτος του Έθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου. Έργολάβος δημοσίων έργων. Από τους ιδρυτές της «Εταιρείας Αγροπόλεων» και του προαστίου του Χολαργού. “Έκτισε στην οδό Περικλέους την πρώτη έπαυλη στο προάστιο. Συνέβαλε τά μέγιστα στην οικοδόμηση τόσο του παλαιού όσο και του νέου Ναού της Φανερωμένης καθώς και στην οικοδόμηση ευαγών ιδρυμάτων. Διετέλεσε Πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα». Τό 1937 ή όδος Ευριπίδου μετονομάσθηκε, από τό Κοινοτικό Συμβούλιο του Χολαργού, σέ όδό Παναγιώτη Βουτσινά»*

Σελίδα 24 Άλμπουμ: Ό ουσιαστικός και πρωταγωνιστικός ρόλος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», τόσο στην επιλογή του ονόματος του Ναού όσο και της οικοδόμησής του.

«Ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», ένα ιστορικό σωματείο πού ιδρύθηκε τό 1922, έπαιξε ούσιαστικό καί πρωταγωνιστικό ρόλο τόσο στην έπιλογή του ονόματος του Ναού καί της άφιέρωσής του στό Θεομητορικό πρόσωπο όσο καί στην έξασφάλιση

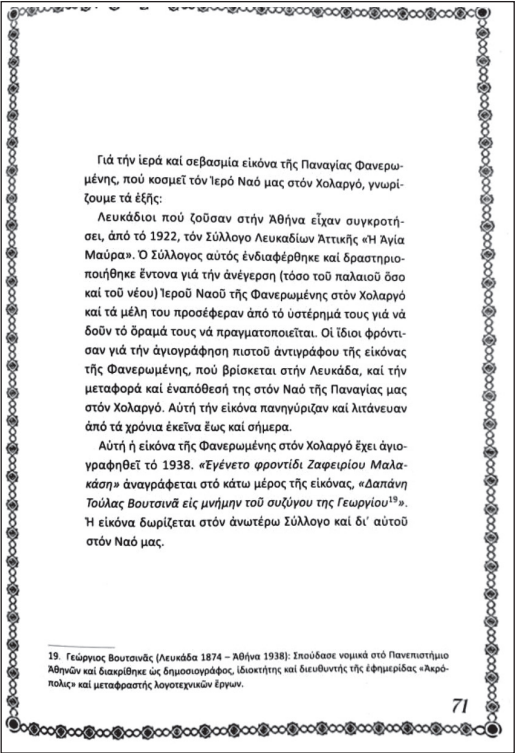
των άπαιτούμενων μέσων για την οικοδόμηση καί συντήρησή του. Οί Έπτανήσιοι άδελφοί μας αίμοδοτούν τόν τόπο μέ τίς άξίες της παραδοσιακής λευκαδίτικης οικογένειας, με τόν πολιτισμό καί τούς προβληματισμούς τους. Αγωνιούν όχι μόνο για την βελτίωση του έπιπέδου διαβίωσης, αλλά καί για την άνόρθωση της πνευματικής τους ζωής. Τούς συνοδεύει ένα άγνό θρησκευτικό συναίσθημα, πού κορυφώνεται στό πρόσωπο της Θεομήτορος, της Κυράς Φανερωμένης, προστάτιδας της Λευκάδας. Αύτή ή πίστη τούς συνδέει μέ τό νησί τους καί τούς δικούς τους ανθρώπους πού μένουν έκει, καί παράλληλα τούς οδηγεί σέ έναν ούσιαστικό δεσμό μεταξύ τους, σέ κοινωνικότητα καί άνιδιοτελές ένδιαφέρον για τόν διπλανό. Οί πνευματικές βάσεις για την οικοδόμηση της Φανερωμένης ύπάρχουν στην μακραίωνα παράδοση καί πίστη του “Έλληνα νησιώτη.»

Σελ. 71 Άλμπουμ: Η αγιογράφηση του πιστού αντιγράφου της εικόνας της Φανερωμένης και η τοποθέτησή της στον Ναό της Παναγίας μας στον Χολαργό

«Γιά τήν ιερά καί σεβασμία εικόνα της Παναγίας Φανερωμένης, πού κοσμεί τόν Ίερό Ναό μας στον Χολαργό,

λαργό, γνωρίζουμε τά εξής: Λευκάδιοι πού ζούσαν στην Αθήνα είχαν συγκροτήσει, από τό 1922, τόν Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα». Ο Σύλλογος αυτός ένδιαφέρθηκε καί δραστηριοποιήθηκε έντονα για τήν άνέγερση (τόσο του παλαιού όσο καί του νέου) Ίερου Ναού της Φανερωμένης στόν Χολαργό καί τά μέλη του προσέφεραν από τό υστέρημά τους για να δοϋν τό όραμά τους νά πραγματοποιειΐται. Οί ίδιοι φρόντισαν για τήν αγιογράφηση πιστου αντιγράφου της εικόνας της Φανερωμένης, πού βρίσκεται στην Λευκάδα καί την μεταφορά καί εναπόθεσή της στόν Ναό της Παναγίας μας στόν Χολαργό. Αύτή τήν εικόνα πανηγύριζαν καί λιτάνευαν από τά χρόνια εκείνα έως καί σήμερα. Αύτή ή εικόνα της Φανερωμένης στόν Χολαργό έχει αγιογραφηθει τό 1938. «Έγένετο φροντίδι Ζαφειρίου Μαλακάση» αναγράφεται στό κάτω μέρος της εικόνας, «Δαπάνη Τούλας Βουτσινά εις μνήμην του συζύγου της Γεωργίου19».Η εικόνα δωρίζεται στόν άνωτέρω Σύλλογο καί δι΄ αυτού στόν Ναό μας.»

Επιμέλεια, Χόρτη Θωμά, Πρόεδρος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής η Αγία Μαύρα

Έτσι, σιγά σιγά το κλίμα στην παρέα είχε γίνει πιο χαλαρό και η νταμιτζάνα άδειασε.

-Φέρτε τα δαχτυλίδια και το κόνισμα τώρα, πρόσταξε ο Δεσσέας. Γαμπρέ, κάμε κοντά να σας βλοήσει ο παππάς. Να. Κάστ'τε 'δω να' σαςτε δίπλα.

-Καλά πού΄ τανε νια χαψά αλάργα και δε τη καλόβλεπε. Τώρα να δούμε τι θα γένει, είπε γεμάτη αγωνία η Καλέργα, που φρόντισε να μετακινηθεί κι αυτή ώστε να είναι δίπλα στο «νιό-φωτο».

Ο Ντίνος, σήκωσε το βλέμμα του με συστολή κάνοντας τα μάτια του να φαντάζουμε θεόρατα μέσα απ΄ τα χοντρά του γυαλιά, σα της σκουτρινέλας. Αφού εστίασε στη νύφη, ένας κύρος ιδρώτας φάνηκε να αναβλύζει σε κόμπους στο μέτωπό του. Έσκυψε προς την Καλέργα και της είπε με σβησμένη φωνή, λες κι έβγαине από λείψανο:

-Μωρή με πίνιξες! Δεν είναι ευτήνη...

-Τι λες μωρέ αχρόνιαγο; Τι πά΄ να πει δεν είναι ευτήνη; Απάντησε εκείνη με κομμένα τα πόδια κάνοντας πως δεν καταλαβαίνει τι της έλεγε.

-Δεν είναι ευτήνη που μου δείξατε επροψές στην αυλή. Ετούτη είναι άλλη, πρόσθεσε δειλά και άτολμα, έχοντας μια μικρή επιφύλαξη μήπως έκανε λάθος.

-Τι λες λεβέντη μου, καμάριση Ράχης; Έπγιες πολύ κρασί και σου κáže πως είδες άλλη. Ευτήνη ήτανε και παράτανε, απάντησε η Καλέργα έχοντας το νου της μη τους πάρουν είδηση οι συμπεθεροι.

-Αρρεβώνιαζε παππά μου! Ανάγκασε δα κι αγκαστρωθήκαμε! Πετάχτηκε η Δημήτρω που είχε καταλάβει τι γινότανε. Και με μια κίνηση αίλουρου, άρπαξε τις βέρες και τις έβαλε μπροστά στον ιερέα περνώντας του το πετραχήλι κολάρο με μια επιδέξια κίνηση. Χα και θα νυχτώ'σμε και δε θα γλέπουμε να πάμε πίσω, είπε επιταχύνοντας τη διαδικασία.

-Να ζήσ'με αφέντη και λεβέντ' μουσου, ακούστηκε η στριγγιά φωνή της Βεσσαρίας καθώς ο παππάς της πέρναγε τη διαβασμένη βέρα στο δάχτυλο, μια φωνή που περισσότερο θα ταίριαζε σε μοιρολόι παρά σε αρραβωνιάσματα: «Τα μάτια σου, τα μάτια μου όταν αντικριστούνε, καλύτερα στη μαύρη γης παρά να χωριστούνε».

-Να΄ τανε τρόπος να μη κρένει ντίπι, ψιθύρισε η Καλέργα στη Μαρ'γούλα. Είναι η φωνή τση σα πονταρ'σμένη κουρνάκλα. Από νου που υποψιάστηκε πως τονε φέραμε γι΄ άλλη θα μας λακίσει αν ξανακρίνει η μαυροκίσσα... Καλά πού΄ ναι βόδι ο προκομμένος και πλαένει ολόρτος...

-Και τη να τση κάμω τσ' αχρόνιαγης που έχει χαρά μεγάλη; Απάντησε η θειά. Είναι μαθές αδρόσ'γη κι αξεραθύμ'γη η έρμη κι η σκότ'νη...

-Χώσ' τση ένα φελί λαδόπ'τα να το ρ'μπώξει και να κολλήσει ο στόμας τση, μήπως νετάρ'με νια βολά με το παππά Βγενία που το πάει τραουδιστά. Λες και λέει τση τάβλας το τραούδι ο 'κσιανός... έγρουξε νευριασμένη η αρχιπροξενήτρα.

-Με τόσο πο΄ πιε κι ευτός, θα πει και «τση Κυριάς το πλάτανο βαρούνε βιολιτζήδες», είπε γελώ-

ντας η Δημήτρω.

Η αγωνία τους όμως δεν κράτησε πολύ. Ο παππάς αφού τελείωσε την ψαλμωδία του, ευλόγησε τις βέρες και τις σήκωσε ψηλά. Εν ριπή οφθαλμού, η Καλέργα και η Μαριγούλα άρπαξαν τα δάχτυλα του ζευγαριού και τους φόρεσαν τα δαχτυλίδια απότομα, σηματοδοτώντας την επισημοποίηση της συμπεθεριάς.

-Να πιούμε και λίγο απ΄ το δικό μας τώρα! Μας καρτερούνε και τα λαούτα κάτω! Φώναξε ο Δεσσέας κι εμφάνισε πάνω στο τραπέζι μια μεγάλη λαίνα γεμάτη κοκκινόμαυρο κρασί που ήταν ό,τι χρειαζόνταν, ώστε ο γαμπρός να πάει τα φαρμάκια του παρακάτω. Έβλεπε πια, ότι ήταν μάταια οποιαδήποτε αντίδραση προκειμένου να ξεφύγει απ΄ τη μέγγενη που την έσφιγγε απ΄ τη μια μεριά η Καλέργα και οι άλλες προξενήτρες, και από την άλλη ολόκληρο το Αγουπανοχώρι που στο μεταξύ είχε μαζευτεί στην αυλή με λαούτα και βιολιά.

-Να μας ζήσ'νε το λοιπόν, είπαν όλοι, αρχίζοντας να χτυπάνε τα πιάτα με τα πηρούνια τους παρακινώντας το ζευγάρι να φιληθεί.

-Μού΄ ρτε νια σβησμάρα, να με συμπαθάτε είπε ο γαμπρός βγαίνοντας να πάρει αέρα, έχοντας ακόμα την απορία αν η νύφη ήταν αυτή που είδε ή κάποια άλλη. Πώς να παραδεχότανε όμως τέτοιο πράμα; Τα επاکόλουθα θα ήτανε εξαιρετικά οδυνηρά γι΄ αυτόν. Θα γινόταν η χλεύη του νησιού και δε θα΄ χε πού να σταθεί και που να γείρει. Έτσι, υποτάχτηκε στη μοίρα του και άρχισε να το χωνεύει.

-Τονε ματιάσανε το λεβέντη μου, είπε η Βεσσαρία ακολουθώντας τον για να τον ξεματιάσει...

-Για ιδές νιάτα, σα πινιάτα, μουρμούρισε η Μαριάννη και πέταξε την τσίπα της στη Βάνθω να κατεβούνε στην αυλή να μπούνε στο χορό.

Σε λίγο, όλοι οι συνδαιτημόνες είχαν παρικήσει το τραπέζι και χόρευαν στην αυλή, εκτός από το νιόφοτο που τράβηξε για τα χωράφια. Ο Ντίνος για να πάρει αέρα και να αρχίσει να το συνηθίζει, και η Βεσσαρία για να τον διπληρώσει.

-Σα τylene ιδείς νύχτα μές στο σκοτάδι λαβοκατ'νάς! Είπε γελώντας η Δημήτρω.

-Καλά πού΄ ναι τούφλα και δε χωρίζει τη μύτη του, απάντησε η Μαριάννη.

- Τούφλα ξετούφλα, λίγο έλειψε να πάμε πίσω με τα χέρια αδειανά, τους μάλωσε η Καλέργα, με υπόκρουση το τραγούδι που γέμιζε την αυλή του αρχοντικού του Δεσσέα:

« Αυτά τα μάτια τα γλυκά, πουλί μου που τα βρήκες και με αυτά με πλάνεψες και σκλάβο σου με πήρες»...

Οι τέσσερις προξενήτρες κοιτάχτηκαν με νόημα και έσκασαν στα γέλια.

-Αίντε και στ΄ αποδέλοιπώνε, φώναξε η Καλέργα κουνώντας το μαντήλι σέρνοντας το χορό, έχοντας ήδη ξεκινήσει να σκέφτεται ποιο θα ήταν το επόμενο θύμα τους...

Όσο για το ζευγάρι, έκαμε την ανάγκη φιλότιμο και με τον καιρό περάσανε αυτοί καλά, κι εμείς καλύτερα.

Εκδημία μακαριστού π.Γεράσιμου Ζαμπέλη

Πρωτοπρεσβύτερος - Συγγραφέας
Γεράσιμος Ζαμπέλης
(1956)

www.lexikolefkadas.gr

Συλλυπητήρια του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Αναχώρησε για τα Θεολίβαδα και την αιωνιότητα, μια από τις σημαντικότερες μορφές στον σύγχρονο εκκλησιαστικό χώρο της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδος & Ιθάκης, ο Πρωτοπρεσβύτερος Πατήρ Γεράσιμος Ζαμπέλης. Το νησί μας, θρηνεί τον Άνθρωπο και ταπεινό εργάτη του πνεύματος που η μορφή του σημάδεψε περίτεχνα τη μικρή κοινωνία μας. Ανιδιοτελής, ακούραστος, πρόσχαρος, ακριβοδίκαιος, πάντα με το χαμόγελο και την περίσσια του αγάπη αγκάλιαζε στοργικά μια ολόκληρη ζωή το ποίμνιό του.

Πίστεψε και υπηρέτησε θυσιαστικά τους νέους, σφυρηλατώντας τους στα ιερά και όσια του Ευαγγελίου και της Πατρίδας μας.

Πολυγραφότατος, οραματιστής, Λευκαδολάτρης. Τα έργα και οι ημέρες του θα λείψουν από τον τόπο μας.

Στην σεμνή κι επιφανή οικογένειά του, ο Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» στον οποίο ο αείμνηστος πατήρ Ζαμπέλης υπήρξε αρωγός, εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Αθήνα 9 /10/2026

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας των απανταχού Λευκαδίων Συλλόγων, εκφράζει με θερμή προς την οικογένεια και τους οικείους του, τα συλλυπητήρια του για την απώλεια του Πρωτοπρεσβύτερου Γεράσιμου Ζαμπέλη, σύμβολο της προσφοράς και της ανιδιοτέλειας, στην εκκλησιαστική και λευκαδίτικη παράδοση.

Αιωνία του η μνήμη, αθάνατο το έργο του.

Για το Δ.Σ.

Ο πρόεδρος Χαράλαμπος Δ. Κοντογεώργης
Ο γεν. γραμματέας Ιωάννης Κ. Κατωπόδης

Συλλυπητήρια

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια για την εκδημία του π. Γεράσιμου Ζαμπέλη.

Ο εκλιών, ανήσυχος πνευματικός άνθρωπος, παράλληλα με το πολύπλευρο ποιμαντικό, κοινωνικό, ερευνητικό και συγγραφικό του έργο, διετέλεσε μέλος του Εφορευτικού Συμβουλίου της Βιβλιοθήκης μας, όπου με δημιουργικές ιδέες και πνεύμα συνεργασίας, βοήθησε αποτελεσματικά στην προώθηση των σκοπών της.

Το αφιέρωμά μας, το 2023, στην προσωπικότητα και το έργο του είχε τεράστια αποδοχή.

Έζησε μια ζωή γεμάτη, με σημαντική προσφορά και δράση σε πολλούς τομείς, αφήνει πολύτιμη παρακαταθήκη και χάρηκε την αγάπη και την αποδοχή του κόσμου.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

Το Εφορευτικό Συμβούλιο και το προσωπικό της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας

Με αφορμή την εκδημία του μακαριστού π. Γερασίμου Ζαμπέλη, σας αποστέλλω συνημμένα ένα προσωπικό αφιέρωμα στη μνήμη του, με την παράκληση να το φιλοξενήσετε στην εφημερίδα σας, εφόσον το κρίνετε κατάλληλο.

Το κείμενο αποτελεί έναν ελάχιστο φόρο τιμής όχι μόνο στον εκλιπόντα, τον οποίο είχα την ευλογία να γνωρίσω ως κατηχητή και ομαδάρχη μου στις εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις της Λευκάδας, αλλά και σε μια ολόκληρη γενιά Λευκαδίων κληρικών που γαλουχήθηκαν πνευματικά στα χρόνια των αιμνήστων επισκόπων Δωροθέου και Νικηφόρου.

Η δημοσίευσή του θα αποτελούσε για μένα ιδιαίτερη τιμή, καθώς συνδέεται και με τη μνήμη του μακαριστού πατέρα μου, π. Δημοσθένη, και του αιμνήστου αδελφού μου, π. Δημητρίου, που γνώριζαν τον εκλιπόντα.

Πανοσιολογιώτατε, αγαπητέ μου π. Ιωαννίκε,

Με βαθιά συγκίνηση πληροφορήθηκα την εκδημία του σεβαστού και αγαπητού πατέρα σου, π. Γερασίμου Ζαμπέλη. Η αναχώρησή του από τον πρόσκαιρο αυτόν κόσμο δεν σηματοδοτεί μόνο την απώλεια ενός αγαπημένου κληρικού της Λευκάδας. Ξυπνά μέσα μου μνήμες πολύτιμες, πρόσωπα αγαπημένα, βιώματα παιδικά και νεανικά, αλλά και την αίσθηση ότι μια ολόκληρη γενιά ανθρώπων της Εκκλησίας, που σφράγισε με την παρουσία της την πνευματική ζωή του τόπου μας, σιγά σιγά μας αποχαιρετά και πορεύεται προς την αιωνιότητα.

Ο π. Γεράσιμος ανήκε σε εκείνη την ευλογημένη γενιά κληρικών που ανατράφηκαν και διαμορφώθηκαν πνευματικά στα χρόνια των ασκητικών μορφών των αιμνήστων επισκόπων Λευκάδος Δωροθέου και Νικηφόρου.

Ήταν χρόνια διαφορετικά. Χρόνια κατά τα οποία η Εκκλησία δεν ήταν απλώς ένας θεσμός, αλλά μια μεγάλη πνευματική οικογένεια. Οι κληρικοί εκείνης της εποχής κουβαλούσαν μέσα τους την παράδοση, την απλότητα, το εκκλησιαστικό φρόνημα, την αγάπη για τη λατρεία και την αφοσίωση στη διακονία του λαού του Θεού.

Αυτής της εκκλησιαστικής παρακαταθήκης υπήρξε μέτοχος και ο αγαπητός μας π. Γεράσιμος.

Για μένα, όμως, η μορφή του έχει και μια ιδιαίτερη, βαθιά προσωπική σημασία.

Τον θυμάμαι από τα παιδικά μου χρόνια, όταν υπήρξε **κατηχητής μου και ομαδάρχης μου στις εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις της Λευκάδας**. Εκεί, μέσα στην ατμόσφαιρα της προσευχής, της συντροφικότητας και της νεανικής χαράς, άνθρωποι σαν τον π. Γεράσιμο συνέβαλαν αθόρυβα στη διαμόρφωση της ψυχής μας.

Δεν μας μετέδιδαν μόνο θρησκευτικές γνώσεις. Μας έμαθαν να αγαπούμε την Εκκλησία, να αισθανόμαστε τη χαρά της κοινής ζωής, να αναζητούμε τον Θεό μέσα από την απλότητα και την ανθρώπινη επικοινωνία.

Αυτά τα βιώματα δεν σβήνουν με το πέρασμα των δεκαετιών. Παραμένουν ζωντανά, σαν μικρά καντήλια αναμμένα μέσα στη μνήμη και στην καρδιά.

Ο π. Γεράσιμος συνδεόταν ακόμη με δύο από τα πλέον αγαπημένα πρόσωπα της ζωής μου: **τον μακαριστό πατέρα μου, π. Δημοσθένη, και τον αείμνηστο αδελφό μου, π. Δημήτριο.**

Τρεις κληρικοί που γνώρισαν ο ένας τον άλλον, έζησαν μέσα στην ίδια εκκλησιαστική παράδοση και διακόνησαν, ο καθένας από τη δική του θέση, την Εκκλησία του Χριστού.

Και τώρα, καθώς και οι τρεις έχουν αναχωρήσει από την επίγεια ζωή, η σκέψη μου ταξιδεύει αυθόρμητα πέρα από τα ανθρώπινα όρια του χρόνου.

Αναλογίζομαι πόσο γρήγορα περνούν τα χρόνια. Πόσο

αθόρυβα φεύγουν οι άνθρωποι που γνωρίσαμε παιδιά, που τους θεωρούσαμε σταθερά σημεία αναφοράς της ζωής μας. Πόσο αλλάζει ο κόσμος μας, όταν οι γνώριμες αυτές μορφές δεν βρίσκονται πλέον ανάμεσά μας.

Μια ολόκληρη φουρνιά ευλογημένων ανθρώπων, μια γενιά κληρικών με κοινές πνευματικές ρίζες, σιγά σιγά μας αποχαιρετά και μεταβαίνει στην αιωνιότητα.

Και μέσα στη θλίψη του αποχωρισμού γεννιέται μια γλυκιά, παρήγορη σκέψη.

Άραγε, να έχουν ξανασυναντηθεί εκεί, στην ατελείωτη ζωή της Βασιλείας του Θεού;

Να βρίσκονται και πάλι μαζί οι παλαιοί συνοδοιπόροι; Να έχουν ανταμώσει με τους σεπτούς ποιμενάρχες τους, τον Δωρόθεο και τον Νικηφόρο, και με τόσους άλλους αγαπημένους κληρικούς που προηγήθηκαν στο μεγάλο ταξίδι;

Μακάρι να είναι όλοι μαζί στην ίδια Μονή του Παράδεισου!

Σε μια ουράνια αδελφότητα, όπου δεν υπάρχει πια πόνος, θλίψη, στεναγμός, γήρας ή αποχωρισμός. Εκεί όπου η αγάπη δεν διακόπτεται από τον θάνατο, αλλά βρίσκει την πληρότητά της μέσα στο ανέσπερο φως της παρουσίας του Χριστού.

Εκεί όπου οι επίγειες διακονίες μεταμορφώνονται σε αιώνια δοξολογία.

Αγαπητέ μου π. Ιωαννίκε,

Γνωρίζω ότι για σένα η απώλεια είναι πρωτίστως η απώλεια του πατέρα σου. Κανένας λόγος, όσο παρηγορητικός κι αν είναι, δεν μπορεί να αναπληρώσει τη φυσική του παρουσία.

Εύχομαι όμως η βεβαιότητα της Αναστάσεως, την οποία ο ίδιος διακόνησε ως ιερέας του Υψίστου, να γίνεται πηγή δυνάμεως και παρηγορίας για σένα και για ολόκληρη την οικογένειά σας.

Κράτησε ως πολύτιμη κληρονομιά την ευχή του, την ιερατική του παρακαταθήκη και την αγάπη όσων τον γνώρισαν.

Κι εγώ, με ευγνωμοσύνη για όσα έλαβα από εκείνον στα παιδικά μου χρόνια και με βαθιά συγκίνηση για τους δεσμούς που τον συνέδεαν με τον πατέρα και τον αδελφό μου, καταθέτω αυτό το μικρό προσωπικό αφιέρωμα στη μνήμη του.

Αιωνία του η μνήμη!

Καλή Ανάσταση, αγαπημένε μας π. Γεράσιμε!

Και είθε ο Κύριος να αξιώσει όλους μας, όταν έρθει η ώρα, να ανταμώσουμε ξανά, στην ίδια εκείνη ευλογημένη Μονή του Παράδεισου, όπου κανείς δεν θα χρειαστεί ποτέ πια να αποχαιρετήσει κανέναν.

Με αδελφική αγάπη, βαθιά συγκίνηση και ειλικρινή συλλυπητήρια,

Σπυρίδων Παπακωστόπουλος
Θεολόγος - Νομικός
Εκπαιδευτικός Γυμνασίου Βουλαγαμένης

Πώς η φασιστική Ιταλία επιχείρησε την οικονομική και πολιτική αποκοπή των Ιονίων Νήσων από τον Ελλαδικό κορμό

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ ΧΟΡΤΗ ΘΩΜΑ

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η φασιστική Ιταλία εφάρμοσε στα Ιόνια Νησιά μια σκληρή πολιτική «αφελληνισμού», στοχεύοντας στην πλήρη ενσωμάτωσή τους στο ιταλικό κράτος. Ένα από τα πιο ισχυρά εργαλεία αυτής της προσπάθειας ήταν η βίαιη παρέμβαση στην τοπική οικονομία.

Τον Αύγουστο του 1941, οι κατοχικές αρχές κυκλοφόρησαν μια ειδική σειρά χαρτονομισμάτων, γνωστή ως «Biglietto a Corso Legale per le Isole Jonie» (Χαρτονόμισμα Νόμιμη Κυκλοφορίας για τα Ιόνια Νησιά), η οποία έμεινε στην ως «Ιονική Δραχμή».

Τα συγκεκριμένα χαρτονομίσματα παρουσιάζουν ιδιαίτερο ιστορικό και συλλεκτικό ενδιαφέρον λόγω των εξής χαρακτηριστικών:

• **Δίγλωσση αναγραφή:** Οι αξίες

αναγράφονταν τόσο στα ιταλικά όσο και στα ελληνικά (π.χ. «ΔΡΑΧΜΑΙ 1000 / DRACHME 1000»), υπογραμμίζοντας

τον απόλυτο έλεγχο της κατοχικής διοίκησης.

• **Προπαγανδιστικά μοτίβα:** Στην εμπρόσθια όψη απεικονίζονταν αρχαιοελληνικές κεφαλές ή ιστορικές μορφές (όπως ο Μέγας Αλέξανδρος ή ο Ιούλιος Καίσαρας), μια σκόπιμη επιλογή για να προσδώσει μια ψευ-

δαίσθηση ιστορικής νομιμότητας στο νέο καθεστώς.

• **Οικονομική ασφυξία:** Η κυκλοφορία τους αντικατέστησε αυθαίρετα τις επίσημες ελληνικές δραχμές της Τράπεζας της Ελλάδος. Η κίνηση αυτή υποτίμησε δραματικά την αγοραστική δύναμη των Επτανήσιων και οδήγησε σε ραγδαία φτωχοποίηση του πληθυσμού. Η «Ιονική Δραχμή» παρέμεινε σε κυκλοφορία μέχρι το φθινόπωρο του 1943, όταν η συνθηκολόγηση της Ιταλίας ανάγκασε τις δυνάμεις της σε αποχώρηση, και τα Επτάνησα πέρασαν στον έλεγχο της ναζιστικής Γερμανίας.

Σήμερα, τα χαρτονομίσματα αυτά δεν είναι απλά νομίσματα, αλλά ζωντανές αποδείξεις της οικονομικής βίας και των γεωπολιτικών παιχνιδιών που παίχτηκαν στην πλάτη του επτανησιακού λαού.